71STE JAARGANG No. 9094 — DINSDAG 10 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling). Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

India gaat accoord met neutraal onderzoek naar toestand in Goa

Portugal zal enclaves met alle macht verdedigen

New Dehli. — De regering van India heeft bekend gemaakt dat zij het Portugese voorstel om door neutrale waarnemers een onderzoek in te laten stellen naar de toestand in en rond de Portugese bezittingen in India heeft aanvaard. Intussen blijkt uit berichten, die via Indische bron binnendruppelen dat de Portugezen in hun enclaves koortsachtig bezig zijn vliegvelden en andere militaire objecten in gereedheid te brengen, waaruit de conclusie te trekken valt dat men van Portugese zijde van plan is de Portugese bezittingen met alle macht te verdedigen zo van Indische zijde een aanval zou worden ondernomen ter "bevrijding".

De Portugese legatie te New Delh heeft opdracht gekregen bij de Indische regering te protesteren tegen de verdwijning van de vrouw van de Portugese administrateur uit de enclave Nagar Aveli. Eerder was gemeld dat zij door Indiërs was aangehouden en als gijzelaarster naar een onbekende verblijfplaats was overgebracht. De Portugese regering vraagt dringend om maatregelen om de vrijlating te bewerkstelligen.

In de nota die door de regering van India aan de regering van Groot Brittannië is gezonden wordt gezegd, dat India sedert het de onafhankelijkheid verwierf herhaaldelijk aan Portugal heeft voorgesteld onderhandelingen te beginnen over de Portugese nederzettingen maar de Portugese regering is daar nimmer op ingegaan. De huidige toestand in Portugees India ontstond — aldus de nota uit New Delhi — door het verzet van de Portugese regering tegen het verlangen van de bevolking dezer gebieden naar het einde van buitenlandse overheersing.

Nieuwe directeur-generaal der P.T.T.

Ir. J.D.H. van der Toorn, tot nu toe hoofddirecteur Algemene Zaken en Radio van het Nederlandse Staatsbedrijf der P.T.T., is — zoals de „Amigoe" Zaterdag j.l. reeds berichtte, met ingang van 1 October a.s. benoemd tot directeur-generaal P.T.T.. De heer Van der Toorn volgt de heer L. Neher op, die met pensioen gaat.

Listige Nederlandse wint „Andries Blitz"-prijs

's-Hertogenbosch. — De vijfde wedstrijd om de coupe „Andries Blitz", de enige prijs ter wereld voor lange afstand balonvaart, is dank zij een listige manoeuvre door de Nederlandse mevrouw Boesman gewonnen.

Toen nog drie van de zeven deelnemers in de lucht waren bij het passeren van de Duitse grens wist zij in de avondschemering haar beide rivalen te misleiden door zeer laag te gaan varen. De concurrenten kwamen in de waan dat zij was geland en zij landden tegen 9 uur in de omgeving van Straelen in Duitsland zeker van de eerste en tweede prijs.

Mevrouw Boesman ontstak echter na over de grond te hebben geschoren, naar navigatielichten achter een bos, steeg weer een beetje en voer door tot half tien.

New York. — In oliehandelskringen in de Verenigde Staten meent men dat de terugkeer van de Perzische olie op de markt van geen invloed zal zijn op de prijzen of de productie van de ruwe olie in de Verenigde Staten daar de V.S. een invoerland is voor olie.

Recht tot het Hart

— De geschriften van de wijzen zijn het enige dat ons nageslacht niet verkwisten kan.

Rode aanslag op Japanse Keizer

Tokio. — De nationale politie te Tokio heeft bekend gemaakt, dat er twee rotsblokken gisteren gevonden zijn op de rails even buiten Hakidate op het Japanse eiland Hokkaido, twee uren voordat er een trein, waarin keizer Hirohito en keizerin Nagako zaten, zou passeren.

De keizer en keizerin maakten hun eerste tocht naar het eiland sedert 18 jaar.

De communistische partij in Japan had de reis aangegrepen om een felle campagne tegen de keizer op touw te zetten. In deze campagne werd beweerd dat de reis op last van Amerikanen en reactionairen geschiedde.

In roerig Marokko
Frans politie-commissaris vermoord

Marrakesj. — In de inheemse wijk van Marrakesj is gisteravond een commissaris van politie door een Marokkaan doodgeschoten. De moordenaar is op de vlucht neergeschoten door een politieagent.

In Casablanca is Maandag geschoten op een politieauto. De politiemannen in de auto zetten de achtervolging van een groep Marokkanen, die de schoten hadden gelost in en wisten een van hen ernstig te verwonden.

Ehrenburg in Chili
Rus krijgt Stalinprijs-diploma terug

Santiago de Chile. — De politie te Santiago de Chile heeft bekend gemaakt dat alle boeken, documenten en het diploma behorende bij de Stalin-prijs, die bij de bekende Russische schrijver Ilja Ehrenburg in beslag waren genomen, zijn teruggegeven. Deze in beslagname geschiedde toen Ehrenburg en zijn vrouw in Chile aankwamen, einde vorige week.

Roemeens bisschop door communisten vrijgelaten

Vaticaanstad. — Volgens radio-Vaticaan is de 84-jarige bisschop van Timoseara, Augustin Pracha, door de Roemeense autoriteiten in vrijheid gesteld. De bisschop werd in 1951 gearresteerd omdat hij niet met het communistische regiem wenste mede te werken. Hij werd tewerk gesteld bij de aanleg van een kanaal.

Nederl. Elftal weer thuis

Schiphol. — Vanmorgen om enkele minuten voor zes uur is het Nederlands Bondselftal van zijn West-Indische trip op Schiphol teruggekeerd. Eigenlijk had het gezelschap al gisteravond moeten aankomen, maar een lichte vertraging bracht hen pas vanmorgen weer op Hollandse bodem.

De Ronde van Zwitserland

Bern. — De 1e etappe van de Ronde van Zwitserland van Zurich naar Winthertur over 221 Km is gewonnen door de fransman Bruno in de tijd van 5 uur, 37 min., 27 sec.

Adri Voorting werd 12e; Lambrichts 25ste en Harm Smits 69e.

De 2e etappe van Winthertur naar Davos over 245 km is gewonnen door Coppi in de tijd van 6 uur, 50 min., 15 sec.

Van de Nederlanders werd Lambrichts 29e; Adri Voorting 45e, terwijl Harm Smits te laat binnenkwam.

Ankara. — Een niet nader bekend gemaakte Amerikaanse maatschappij kreeg toestemming voor de exploratie van de in Turkije aanwezige aardolie — aldus een bericht van radio Ankara.

In totaal zijn nu in Turkije zes vergunning uitgegeven.

De nieuwe douane-tarieven
Venezolanen kopen op Aruba en Curacao

Willemstad. — De laatste tijd is er op Curaçao een toenemende stroom "toeristen" merkbaar, mensen van Venezuela die hier inkopen komen doen daar alles hier veel goedkoper is. Blijkens een bericht in "El Nacional" van gisteren zijn de hotels in de Antillen en omstreken vol. De goederen, meegebracht door de "koop-toeristen", stapelen zich tijdens de week-eindes op in de kantoren van de douane, waardoor een opstopping ontstaat. De toevloed van de mensen naar de Antillen is nog nooit zo groot geweest. Deze "uittocht" van kooplustigen naar Aruba en Curaçao moet gezien worden in verband met het op 25 Augustus a.s. van kracht wordende nieuwe douaneplan.

Om 12 uur s'nachts gaat op deze datum nl. een nieuwe douaneregeling in, die belangrijke verhogingen van de invoerrechten met zich medebrengt. Bepaalde artikelen die bijvoorbeeld in de groep vallen, waarvoor tot nu toe slechts 50 bolivar invoerrechten is betaald, kunnen straks, na het in werking treden van de nieuwe regeling slechts ingevoerd worden tegen betaling van 150 bolivar. Vooral zijde wordt op deze wijze erg duur. Voor een kilo linnen, waarvoor tot nu toe 7 bolivar invoerrechten werd betaald, moet nu 12 bolivar worden neergelegd.

Vele mensen leefden van deze koophandel, doordat de invoerrechten zo laag waren. Nu de nieuwe regeling van kracht gaat worden, ligt het voor de hand dat velen nog willen profiteren van de oude douaneregeling.

Intussen krijgt Curaçao ook een nieuwe douaneregeling. Het duurt echter even voordat deze van kracht wordt, aangezien het plan daartoe nog niet aan de Staten is voorgelegd.

Mendes France behoudt vertrouwen

Parijs. — Premier Mendes France heeft vandaag de eerste van de twee stemmingen, die voor het voortbestaan van zijn regering mogelijk critiek zouden kunnen blijken, gewonnen. De stemming betrof speciale volmachten voor de verbetering van de nationale economie. Mendes France had de vertrouwenskwestie gesteld.

De oudjes doen het nog best..... Leden van de Engelse „Veteran Car Club" zijn met hun prae-historische wagentjes in Hoek van Holland aangekomen. Ze tuften via Amsterdam naar Alkmaar om er de Eeuwfeesten luister bij te zetten. Hier passeren enkele van de vehikels het Rijksmuseum in de hoofdstad.

De Nederl.-Indonesische Unie
Resultaten besprekingen heden ondertekend

's-Gravenhage. — Hedenmiddag om vijf uur (Ned. tijd) zullen de Nederlandse en Indonesische delegaties de resultaten van hun besprekingen inzake de Nederlands-Indonesische Unie ondertekenen. Een woordvoerder van de Nederlandse delegatie voor de Unie-onderhandelingen tussen Nederland en Indonesië, heeft medegedeeld dat de delegaties, althans de werkgroepen hieruit, het eens geworden zijn over de nieuwe teksten van het protocol en de er bij behorende briefwisseling. Aangezien echter van Indonesische zijde een nieuwe toevoeging aan de briefwisseling werd voorgesteld, moest hieromtrent alsnog goedkeuring worden gevraagd aan de Nederlandse regering.

Minister Yamin zeide „goede hoop te hebben dat de Indonesische delegatie nog deze week met een goed resultaat naar Djakarta zal kunnen terugkeren".

Minister Donker zeide dat het sedert de vorige week Woensdag hervatte overleg bepaald niet vruchteloos was geweest". De vergadering heeft tot een „afgerond geheel geleid" — volgens Donker.

Hij zeide eveneens goede hoop te hebben dat de conferentie deze week zal kunnen worden beëindigd.

Essen. — De eerste secretaris van de Westduitse communistische partij in Essen is aangehouden, verdacht van hoogverraad.

Fel betoog van Mr v.d. Meer
Zaak Schouten terugverwezen naar de Rechtercommissaris

Politie op Fishing-expedition

Willemstad. — Hedenochtend is voor het Hof van Justitie de zaak tegen Jopie Schouten behandeld. Zoals bekend is Jopie Schouten op 18 Juni j.l. door het Gerecht in de Eerste Aanleg ontslagen van rechtsvervolging, de rechter, Mr Fikkert, achtte noodweer exces aanwezig. Mr van der Meer hield hedenochtend een fel betoog waarin hij de politie verweet op een "algemene fishing expedition" te zijn getogen, hoewel het dossier al bij de rechter was ingeleverd. Mr van der Meer ging hevig te keer tegen de politie met wiens handelwijze hij zich helemaal niet kan verenigen. Het Hof van Justitie had dit felle betoog van de advocaat helemaal niet verwacht. De wnd. Adv.-Generaal, Mr Bondam had tevoren verzocht om de zaak in het kabinet van de Commissaris te doen behandelen, hij verklaarde dat indien men een goede uitspraak wil doen, men de juiste toedracht van de zaak moet kennen.

Het Hof van Justitie bestond uit President Mr. Ariens, en de rechters Mr. Weeber en Mr. Povell. Mr. Ariens begon met het Proces-verbaal voor te lezen en stelde de beklaagde, die uiterst nerveus was en bevend antwoordde, verschillende vragen. Er bleek een getuigenverklaring te zijn van een zekere Paulina, welke reeds drie malen was veranderd. Deze verklaring kwam op een dag voor de zitting voor het Gerecht in de Eerste Aanleg pas te voorschijn. Terwijl de President van het Hof de gehele toedracht van het misdrijf, of wel het gebeuren op de avond waarop Marlin is doodgestoken, naging, werden verschillende bewijsstukken aangevoerd. Een ervan was het wapen waardoor Marlin het leven verloor. Bij het zien van het moordwapen barstte Mej. Schouten, die zich uitstekend wist te beheersen toch in een snikken uit. Het leek er veel op dat zij flauw zou vallen, waarom zij moest blijven staan en geen stoel aangeboden kreeg was niet duidelijk. Het aangevoerde, als zou beklaagde op de avond van het gebeuren in de keuken zijn geweest, om daar het mes te pakken, ontkende zij ten stelligste. Eerst kon zij zich niet herinneren of zij wel of niet in de keuken was geweest, later verklaarde zij pertinent zeker te zijn het wapen niet te hebben gepakt.

In de getuigenverklaring stond onder meer dat getuige gezien had dat Mej. Schouten een rode ceintuur had gedragen. Maar Jopie Schouten weet met zekerheid te beweren dat zij het mes niet naast de telefoon heeft neergelegd. Marlin, voerde zij aan, heeft altijd een machete in huis gehad, nu had hij het mes daar neergelegd.

(Vervolg op pagina 6)

Curacaos Philharmonisch Orkest viert (met 67e concert) derde lustrum

Een krans voor de moedige Rudolf Boskaljon

Willemstad. — Wanneer morgenavond Rudolf Boskaljon op het podium van onze Stadsschouwburg verschijnt om het 67-ste concert te dirigeren, zal hem zeker een warm applaus ten deel vallen. En niet ten onrechte, want Rudolf Boskaljon is met dit orkest zo vergroeid, dat het er bijna op gaat lijken, dat het Curaçaos Philharmonisch Orkest zo'n liefhebberijtje is van Shon Dodo. Maar niets is minder waar. Het applaus dat morgen opklingt geldt het gehele orkest, alle leden die in het grijze verleden hebben gebouwd aan de symfonische tempel der muze. Nu is het ook weer zo, dat de muze niet gaarne toeft bij de zwakkeling. Maar hem vlecht zij gaarne kransen, die moedig de mieten en de lasten draagt.

Shon Dòdò, de man, die jaren lang de dirigeerstok hanteert, komt bij de viering van het derde lustrum van het Curaçaos Philharmonisch Orkest een woord van waardering toe voor de wijze, waarop hij zich alle moeiten getroost heeft om het orkest voor Curaçao te behouden en de plaats in onze gemeenschap te doen innemen, die het verdient.

In Mei 1939 opgericht gaf het op 21 December 1939 zijn eerste concert. Is het, met het oog op de vlottende bevolking van dit eiland, enerzijds begrijpelijk, dat in de loop van deze tien jaren, het orkest verschillende leden uit zijn midden heeft zien verdwijnen, wier plaats weder door anderen werd ingenomen, anderzijds zijn de moeilijkheden niet te onderschatten, waarmede men te kampen heeft om onder dergelijke omstandigheden een orkest in stand en enigszins op peil te houden.

Behalve dat het orkest verschillende werken op Curaçao introduceerde, waaronder symphonieën van J. C Bach, van Carl von Dittersdorf, van Haydn, van Beethoven, van Mozart en van Schubert, bracht het orkest verschillende nieuwe werken ten gehore: o.a. bewerkingen van J. P. Sweelinck Hortus Musicus en J. A. Reinken. Uit het kinderboek van Alex Voormolen, voorts een op Curaçaose wijsjes geschreven symphonie, een paraphrase op het Vlaggelied, en een Curaçaose danssuite van Rudolf Boskaljon en verder een Prélude tot een feest van C. J. H. Engels en „Elly", wals van R. Th. Palm.

Tot de hoogtepunten van het werk werd, waarbij de Venezolaanse pianiste Emma Stoppello als soliste optrad met het pianoconcert Op. 16 van Serge Bortkiewicz; verder het concert, gegeven op 2 Augustus 1945 met medewerking van mevr. M. S. van Koten-Lansink, sopraan, R. A. Kruizinga, tenor, C. J. Sangers, bas, een meisjeskoor van het St Martinusgesticht, het jongenskoor „De Zingende Jeugd", een koor van de Eerwaarde Fraters, en het koor van de kerk van Groot Kwartier, waarbij o.a. gedeelten uit het oratorium „Die Schopfung" van Haydn werden uitgevoerd.

Op 4 Juli 1944 herdacht het orkest zijn vijfjarig bestaan, ter gelegenheid waarvan een programma werd uitgevoerd met werken van Curaçaose componisten, en wel: Fantasie van J. Gerard Palm; chançconne van Charles Maduro: „Le meilleur moment des amours" van J. S. Corsen, „Pourqouoi vivre de souvenirs" van Jules Blasini; en verder de hiervoren reeds genoemde werken van Engels, R. Palm en Boskaljon.

Sedert het tweede lustrum heeft het orkest ook weer enkele prominente leden moeten missen, zoals de cellist Gaston Valentiny, de eerste violisten mevr. Alba Vibke—Dovale, dr Fransen en dr Elias; van de 42 leden bij het tweede lustrum-concert traden er 17 in een periode van 5 jaar uit de orchestrale gelederen.

Van de solisten, die optraden na Dinsdag 25 October 1949, noemen wij: Adolfo Odnoposoff (cello), Lilly Kraus (piano), Niconar Zabaleta (harp), Jacon v.d. Woude (viool), Max Rodriguez (cello), Wim Stenz (viool), Wim Statius Muller (piano), het duo Alexander en Elisabeth Feinland (viool en cello). Amateur solisten waren in die tijdsperiode mevr. Rie Maal—Hamer (piano), Folkert Steenmeyer (pianc), Harold Martina (piano), Felix Linder (viool) en dr Fransen (viool).

Eveneens mogen zeker gerekend worden: het concert, dat op 23 April 1946 gegeven

SHON DODO
......pionier......

En zo zijn wij dan gekomen aan het derde lustrum, dat morgenavond meer luister zal worden bijgezet door het 67e concert, dat uitgevoerd wordt en waarbij het orkest zal worden versterkt door een aantal leden van het Symphonie Orkest van Caracas. Deze versterking bewijst, dat de Nederlandse Antillen ook culturele banden onderhouden met Venezuela, waarop ook in het verleden — en niet tevergeefs — een muzikaal beroep is gedaan.

Een manke vergelijking

Het Weekblad „Curaçao" heeft in zijn nummer van 7 Augustus j.l. zijn gedachten gesteld tegenover die, welke wij neerlegden in ons artikel „Hemd is nader dan de rok" in onze editie van Zaterdag 31 Juli j.l..

De conclusie van „Curaçao's" gedachtengang is, dat het Weekblad ons artikel betreurt, omdat het er uit meent te moeten concluderen, dat tussen de katholieken enerzijds en de Protestanten anderzijds „een zekere samenwerking" niet mogelijk is, of althans „door dergelijk geschrijf" bemoeilijkt zou worden. Deze te ver gaande conclusie wijst er reeds op, dat in de voorafgaande praemissen eveneens iets niet kloppen moet.

De argumentatie van „Curaçao" luidt als volgt: De protestanten van ons eiland dragen het hunne bij aan de sociale actie van het Wit Gele Kruis, waaronder die ten bate van het gebrekkige kind met name genoemd wordt.

Waarom, zo gaat de redenering, zouden de Katholieken dan van hun kant discrimineren tussen Katholiek en Protestants onderwijs, veeleer dan de Protestanten ook eens te helppen nu de gelegenheid daartoe geboden wordt?

Een redenering die van een vergelijking gebruik maakt, is over het algemeen een van de meest overtuigende, omdat ze behalve het verstand ook de fantasie aanspreekt.

Maar tegelijkertijd is zij om dezelfde reden een van de gevaarlijkste, d.w.z. dat ze, door de fantasie misleidt, de toets der logica niet kan doorstaan.

Dit ervaringsgegeven ligt ten grondslag aan de aloude wijsheid die zegt: dat iedere vergelijking mank gaat.

Het voorbeeld dat in het onderhavige gevat gebezigd wordt, is de steun door Protestanten aan het Wit Gele Kruis verstrekt. Is het echter wel juist de sociale actie van het Wit Gele Kruis op dit punt gelijk te stellen met het Onderwijs?

Het feit alleen al dat er — om ons te beperken tot de sociale actie ten bate van het gebrekkige kind — slechts één instantie bestaat die zonder onderscheid van gezindten de noden van deze misdeelden lenigt, terwijl anderzijds zowel van Katholieke als van Protestantse zijde de behoefte levendig gevoeld wordt ieder zijn eigen onderwijs te hebben, dit feit alleen al wijst op een onderscheid dat ons er voor beducht moet maken samenwerking op het gebied van sociale actie als argument voor samenwerking op het terrein van onderwijs te bezigen.

Onderwijs impliceert van nature doctrinaire, casu quo dogmatische beinvloeding, waarvan juist de meer leerstellige onder de Protestanten zich het levendigst bewust zijn, getuige het feit dat zij het gemeenlijk zijn die ten koste van grote financiële offers voor eigen onderwijs te zorgen.

Onderwijs is dan ook van een geheel ander karakter dan sociale actie, die zich meer op het ethische vlak beweegt en als zodanig een veel gereder ontmoetingsterrein voor de verschillende gezindten biedt.

Wanneer „Curaçao" zich per se van een voorbeeld zou willen bedienen om te bewijzen dat ons artikel de katholieken aanspoorde in wederzijdse behulpzaamheid t.a.v. de Protestanten te kort te schieten, dan had het blad, of een voorbeeld moeten aanhalen, waarin Protestanten — en bepaaldelijk Protestanten voor wie het leerstellig deel van de godsdienst evenveel gewicht in de schaal legt als voor de katholieken — de tot stand koming van Katholieke scholen uit private fondsen heeft gesteund;
of moeten bewijzen dat ons artikel steun der katholieke aan niet exclusief katholieke sociale acties heeft afgeraden.

Het laatste is kennelijk niet doenlijk en het eerste is niet geschied.

Weshalve wij de conclusie van „Curaçao", dat samenwerking van katholieken en protestanten op al die terreinen, waarop doctrinaire verschillen niet overwegend zijn, door ons artikel werd bemoeilijkt, van redelijke grond ontbloot achten.

Vallauris. — Onder auspiciën van de 72-jarige Franse schilder Pablo Picasso zijn te Vallauris (Franse Riviera) schijnstierengevechten gehouden. Er waren ongeveer 3.000 toeschouwers.

Grepen uit de geschiedenis

Alle Caraiben werden uitgeroeid

Vijftig jaar geleden woonde op het eiland Dominica (Engels, niet te verwarren met de Republiek Santo Domingo) nog Caraiben, de laatste overblijfselen van de kanibalenstam, die ten tijde van de ontdekking van Amerika de Antillen bevolkte van St. Thomas tot Tobago. De Spanjaarden voerden tegen deze stam een verbitterde verdelgingsoorlog. Toen de Europeanen hier kwamen, schijnen de Caraiben nog niet zo lang hier gewoond te hebben, want hun nederzettingen waren maar klein. Het talrijkst waren ze op Trinidad, Santa Cruz (Sain Croix), Guadeloupe, Martinique en Dominica. Maar reeds in het begin van de 17de eeuw werden ze alleen nog maar gevonden op de laatste drie genoemde eilanden, dank zij het grondig uitroeiingswerk, waaraan naast de Spanjaarden ook Engelsen en Fransen meewerkten.

Rooftochten waren hun bezigheid

Intussen bleven de Caraiben nog de hele 17de eeuw door voor de Europese kolonies op de Antillen zeer gevaarlijk. Hun rooftochten keerden bijna jaarlijks terug en het kwam zelfs voor, dat Gouverneurs van hun eilanden weggevoerd of gedood werden. In 1748 werd Dominica aan de Caraiben overgelaten, maar toen het in 1763 Engels werd, kregen zij ter bewoning een soort reservaat, een terrein van 93 hectare toegewezen, dat 50 jaar geleden nog bestond. In 1791 waren nog hoogstens dertig Caraibische families over; zij waren geen menseneters meer. Uit een rapport van de Heer H.H. Bell, in 1903 Gouverneur van Dominica, blijkt, dat er toen nog ongeveer 400 mensen op het eiland woonden, die zich Caraiben noemden. Volgens Bell waren niet meer dan 120 van hen echte Caraiben, vermoedelijk de laatsten van hun ras in West Indië, want de zogenaamde Caraiben van St. Vincent waren meer Neger dan Indiaan. In 1700 werden de Caraiben van St. Vincent al zwarte Caraiben genoemd, in tegenstelling met de rode Caraiben van Dominica en Guadeloupe.

Omtrent de vraag waar de Caraiben oorspronkelijk vandaan komen, merkt Bell op: „Het Caraibentype wijst zonder twijfel op een mongools karakter en een Caraibisch kind is nauwelijks van een Chinees of Tartaars kind te onderscheiden" De kinderen zien er zeer schrander uit en zijn heel knap.

Het haar is stijf en heeft een mooie blauwachtig zwarte kleur; de gelaatskleur houdt het midden tussen bruin en roodgeel. De taal der Caraiben is geheel verdwenen. Ze noemen zich zelf Kreib. Daarom meent Bell dat het beter is te spreken van Caraiben dan van Cariben. Ze zijn tot het laatst voortreffelijke botenbouwers geweest en vissers, maar wisten met de overtollige vis geen raad. Ze deden ook een beetje aan landbouw en enkelen hunner bezaten ook een paar runderen en schapen. De Regering legde hun geen belastingen op; ze moesten alleen de weg, voor zover die door hun gebied liep, in orde houden.

Vermenging met het zwarte ras kwam herhaaldelijk voor. Er is nu vermoedelijk zelfs op Dominica geen enkele raszuivere Caraibe meer.

M.D. Latour O.P.

Het weer

Max. temp. 32.3 C. (90.1 F.), min. 26.6 C. (79.9 F.) en gem. 28.7 C. (83.7 F.). Max. wind 20, min. 10 en gem. 14.7 knopen per uur. Vochtigheidsgehalte 71.8%. Heldere hemel 2, licht bewolkt 15 en bewolkt 7 uren.

Typhus op St. Maarten

Reeds 15 personen in hospitaal opgenomen

St. Maarten. — Wij vernemen, dat op St. Maarten typhus is uitgebroken die naar het de eerste berichten laat aanzien, een ernstig karakter draagt. Reeds 15 personen zijn in het Saint Rose Hospitaal ter verpleging opgenomen.

Naar wij van enkele statenleden vernamen zijn zij nu niet van plan om op de 12de dezer naar de Bovenwinden te vertrekken in verband met het gevaar dat aan een dergelijke reis is verbonden.

Van de Inspectie van de Volksgezondheid vernamen wij in aansluiting op het bovenstaande nog het volgende: Blijkens op 4 Augustus binnengekomen berichten doen zich op St Maarten meerdere gevallen van buiktyphus voor en wel in Simmonsbay. De plaatselijke geneeskundige autoriteiten zijn de situatie geheel meester en er zijn voldoende medicamenten en vaccins aanwezig. Desalniettemin bereidt de Inspectie voor Volksgezondheid een onderzoek voor, teneinde de bron der besmetting o.a. op te sporen, waardoor uitbreiding of herhaling kan worden voorkomen. Zeer binnenkort zal een aantal deskundigen op hygiënisch en bacteriologisch gebied vanuit Curaçao, vergezeld van twee verpleegsters uit Aruba, naar St Maarten vertrekken.

Noodlottig ongeval

Portugees door stroom gedood

Willemstad. — Tijdens werkzaamheden in een 18 meter diepe put, die geheeltelijk gevuld was met water, ontstond er op een zeker moment kortsluiting, waardoor de 33-jarige Portugees, Antonio Moreira door de stroom werd getroffen en op slag gedood werd.

Antonio Moreira was bezig met het uitgraven van een waterput bij zijn woning gelegen aan de Infanteristenweg nr 5. Op de bodem van de put bevond zich een watermolen, die het vrijkomende water uitpompt. Een lang snoer liep naar boven, over de rand van de put heen naar het stopcontact.

Op het moment dat kortsluiting ontstond, bevond M. zich op de bodem van de put met zijn voeten in het water. De stroom moest het slachtoffer onmiddellijk hebben gedood.

RECHTER THOMAS, de nieuwste Nederlandse film

Documentair beter dan dramatisch

De nieuwste Nederlandse speelfilm, door Walther Smith in de studio's van Profilti Den Haag vervaardigd naar een roman van mr. François Pauwels, kan men in bepaalde delen geslaagde en in andere delen mislukte film noemen. Geslaagd zijn vooral, en soms in aanzienlijke mate, de zogeheten documentaire fragmenten, te weten die fragmenten, waarin de acterende speler niet of zo goed als niet aan de orde komt. Minder geslaagd, soms mislukt, zijn de scènes, waarin de handelende mens optreedt. De meeste spelers spreken te nadrukkelijk of, als zij dat niet doen, vrijwel onverstaanbaar.

Deze fouten vallen des te meer op, omdat de regisseur zijn figuren dan ook maar laat spelen, in plaats van juist in die scènes een hevige découpage toe te passen, die als het ware over de technische dialoogmoeilijkheden heen speelt. Maar daar zijn we blijkbaar nog niet aan toe. Onze officiële speelfilms veronderstellen vrijwel alle een dialoog, waarbij de camera aan de grond geschroefd staat. Zij neemt een gespeelde scène op, in plaats van materiaal te leveren, waarmee de maker van de film een scène opbouwt, die de zijne is. Met andere woorden: als de dialoog aan de beurt komt, houdt de film op om gefotografeerd toneel te worden, hetgeen niet straffeloos geschieden kan. Het verwekt een traagheid, die de gang van de handeling remt.

Veel beter zijn de veelvuldige scènes, waarin ontsnappingen en achtervolgingen worden verbeeld. Daar dwingt de aard van het thema tot levendige découpage en daar krijgt de handeling ineens alle mogelijke hulp van de geluidstoepassing, die nu en dan zelfs functioneel ingrijpt. Dan ontstaan onverwacht goede stukken film. Nu is het jammer, dat die levendige taferelen niet altijd de meest essentiële zijn. En dat is dan weer de oorzaak van een onevenwichtige dosering van de dramatische accenten. Na de spanningen ontstaan niet zozeer ontspanningen als wel verslappingen.

Maar bij dat al is er althans winst in dit opzicht, dat de opzettelijkheid uit het filmrhythme (in die levendige delen dan) verdwenen is en dat zij een natuurlijke vaardigheid vertonen. De hoofdfiguur van het verhaal is in feite de in- en uitbreker Joop de Vlieger, maar eigenlijk rechter Thomas, die de jongeman in bescherming neemt, omdat hij op zijn verongelukte zoon lijkt. Daardoor kan hij toegeven aan zijn neiging om de, laten we zeggen, spontane misdadiger zo doeltreffend mogelijk te reclasseren. Op de rechter dient dus het accent te liggen. Op de jeugdige misdadiger echter was het te vinden. Pas aan het einde wordt rechter Thomas weer de hoofdrol, als hij zich voor de president moet verantwoorden en hij omwille van zijn menslievende opvattingen eervol ontslag moet aanvragen.

Ton van Duinhoven als de vluchteling in de film „Rechter Thomas".

Dit geschiedt in 't slottafereel, waar toch nog even de studiogeur is waar te nemen, zoals in zoveel taferelen. Een uitzondering hierop is ten dele de scène met Jenny van Maerlant als de publieke vrouw, die de vluchteling uit meelij helpt, maar hier is dan ook een vrij snelle beeldwisseling toegepast, die de statische dialoog verhindert.

Zo hebben we dus onze zoveelste Nederlandse speelfilm, nog altijd niet met de nodige durf gemaakt, maar toch een vooruitgang na de Sterren.

De première van Rechter Thomas zal morgenavond 19.00 en 21.00 uur in het theater West-End zijn beslag vinden.

3½ millioen dollar uitgegeven in Antillen

Het Caraibisch gebied staat in belangstelling van het toerisme

Willemstad. — Het Caraïbisch toerisme, dat in 1937 zijn hoogtepunt bereikte, is in de laatste jaren meer dan verdubbeld, hoewel het potentieel bijna niet afgetapt wordt, aldus de conclusie van een onderzoek, dat kortgeleden voor publicatie is verstrekt door Reinhold P. Wolff, directeur van het Bureau voor Economische Researchwerkzaamheden van de Universiteit van Miami.

Alle hoop gevestigd op Waterfort hotel

In 1953 bezochten ongeveer 580.000 toeristen de Bahamas, Cuba, Curaçao, de Dominicaanse Republiek, Haïti, Jamaica, Puerto Rico en de Maagden Eilanden vergeleken met een totaal van 203.000 in 1937. De geschatte uitgaven van de toeristen bedroegen in 1953 $ 40,000,000 uitgezonderd transportkosten. In 1937 gaven de toeristen $ 20,100,000 uit.

Het toerisme potentieel van de Caraïbische eilanden is echter maar gedeeltelijk ontwikkeld, wijst het onderzoek uit. De aantrekkingskracht ligt niet alleen in de charme van deze zonnige tropische eilanden, doch ook in hun geografische positie. Door verbindingen van bv. de Pan American World Airways liggen de Westindische eilanden namelijk slechts binnen enkele uren vliegafstand van een markt met 200 millioen mensen in Noord- en Midden-Amerika.

De Amerikaanse reismarkt heeft een toenemende belangstelling in het Caraïbisch gebied getoond en Amerikaanse staatsburgers voorzien in ongeveer 90% van het toeristenverkeer in West-Indië.

Er zijn echter meer eerste klas accomodaties en betere zeeverbindingen voor vele eilanden nodig om het toeristenverkeer verder te ontwikkelen. Vele mooie plekjes op de Caraïbische eilanden gaan voor de bezoeker verloren wegens onvoldoende wegenaanleg en transportfaciliteiten.

Met betere en meerdere faciliteiten om het reizend publiek te dienen, kan het gemiddeld verblijf van overnachtende bezoekers, dat nu zelden meer dan 5 dagen bedraagt, ongetwijfeld toenemen.

In het rapport wordt voorts opgemerkt, dat een zuiverder beeld van het volume van het toeristenverkeer verkregen is, door schatting van het totaal aantal toeristendagen in West-Indië. In 1953 werd het totaal aantal toeristendagen geschat op 2 millioen, wat een toeneming van 10% vergeleken met 1952 betekende.

Curaçao

Bij dit persbericht van de P.A.W.A. geeft de Secretaris van de Curaçaose Toeristen Commissie nog de volgende cijfers voor het eiland Curaçao.

Volgens gegevens van de Vreemdelingendienst bezochten in 1953 en 1952 resp. 28.022 en 17.373 Amerikanen ons eiland. Hiervan hebben slechts resp. 2311 en 1895 in onze hotels overnacht.

Volgens cijfers van het U.S. Departement van Handel gaven Amerikanen in 1952 en 1953 op de Nederlandse Antillen resp. 2.1 en 3.5 millioen dollars uit. Aannemende, dat de bedragen voor alleen het eiland Curaçao resp. 1.75 en 2.8 millioen dollars bedroegen, dan geven Amerikanen hier gemiddeld $ 100.— per persoon uit.

Geschat wordt, dat met de bouw van het Waterfort Hotel het aantal toeristendollars op het eiland van alleen Amerikanen met ongeveer een half millioen zal toenemen. Dit bedrag komt niet alleen toe aan het nieuwe hotel, doch ook aan winkelzaken, taxichauffeurs, restaurants, enz.

Kindervoorstellingen in Asiento bioscoop

Emmastad. — Gedurende de vacantie worden er voor de kinderen van de C.P.I.M.-employé's drie speciale voorstellingen gegeven in de Asiento-bioscoop te Rio Canario.

De eerste voorstelling vindt plaats op Woensdag 11 Augustus a.s. des avonds om 7.00 uur, n.l. „Het paardje Bonny". Daarna volgt er een voorstelling op Woensdag, 18 Augustus; een technicolor van Walt Disney „Watervogels", de laatste kindervoorstelling vindt plaats op Maandag 23 Augustus; een Mary Field jeugdfilm met Nederlands gesproken tekst „De eenzame Bergbeklimmer.

De kindervoorstellingen vangen aan om zeven uur en zijn om ongeveer half negen afgelopen.

Toneelvoorstelling in Asiento uitgesteld

Emmastad. — De voor gisteravond vastgestelde toneelvoorstelling van de Toneelvereniging „Emmastad" „Blijft zitten waar je zit......" kon wegens ziekte van een van de speelsters geen doorgang vinden. Er wordt nu een speciale voorstelling gegeven op Maandag, 16 Augustus a.s. waarbij de kaarten, die voor gisteravond waren uitgegeven, geldig zijn. De voorstellingen van 12 en 14 Augustus a.s. vinden normaal doorgang.

Deelneming Piet Rietkerk

Willemstad. — Het overlijden van de heer Piet Rietkerk is door het politiepersoneel met ontsteltenis ontvangen. Namens het politiepersoneel, de bij de politie aangesloten sportverenigingen en het Rode Kruis zal een krans worden gelegd. De begrafenis van het stoffelijk overschot is gesteld op Vrijdag a.s..

Vergrijsde oud-soldaten herdenken de mobilisatie van 1914

Veertig jaar geleden was de wereld gemoedelijker dan nu — Een nieuw station voor Amsterdam-West — De politie vroeger en thans — Van een man, die in Lutjebroek was geboren — Verbreiding van de watersport

egen excessen van het fbetalingsstelsel

Veertig jaar is een lange tijd. En toch , in de afgelopen weken, menig tigjarige en oudere in gedachten de ge reis terug hebben gemaakt naar de wogen eerste Augustusdagen van het r 1914, toen Nederland mobiliseerde. s een vonk in een berg dorre takken s de vlam van de oorlog over de den van Europa geslagen. Duitse erafdelingen trokken door het lgische land, waar de boeren bezig

De week in Nederland

ren met het binnenhalen van de st, Engeland mobiliseerde zijn vloot, ankrijk zijn leger.

In Oost-Pruisen en op de Balkan onk het gedreun der kanonnen.

Ook Nederland bezette in die dagen n grenzen. Uitgeleide gedaan door ouwen en meisjes in thans dwaas ijnende lange rokken en grote stroeden met rozen en veren, vertrokken n de stations lange treinen met itairen naar het grensgebied. Uit het spectief van het heden bekeken, was allemaal een beetje ouderwets en mitief: dat hoofdzakelijk uit interie en „paardevolk" bestaande er-zonder-motoren-en-tanks, die solen met vreemdsoortige kepi's, die geants en officieren met martiale rren. Maar tezamen vormden zij, der het commando van de uiterst beame generaal Snijders, een legertje, t er wezen mocht. De mobilisatie verp snel en zeer efficiënt en ondanks de ge duur van de oorlog en de demoraliende werking van het altijd-maarakzaam-blijven was de stemming — kele uitzonderingen daar gelaten — de troep tot het einde toe goed.

Hier en daar in den lande hebben nog staande verenigingen van regiments- bataljonskameraden uit de jaren 14-1918 de 40ste verjaardag van de obilisatie herdacht. Rustig en zonder el ophef, zoals rond 1914 de geest van het leger en het land was. Twintigjarigen van destijds waren nu heren op leeftijd; jongelui, die veertig jaar geleden op hun eenzame standplaatsen aan de grens overlegden welke carrière zij na de demobilisatie zouden kiezen, spraken nu over hun naderend pensioen. En infanteristen, die destijds tegen een mars van 50 kilometer met volle bepakking niet opzagen, kwamen thans, ook al woonden zij drie blokken ver, met auto of bromfiets naar het vergaderlokaal.

Grote en kleine veranderingen

Peinzende over de 40 jaar, die verlopen zijn sinds Serajewo, de Duitse inval in België en de mobilisatie van 1914, stuit men onvermijdelijk op de enorme veranderingen, die zich in dat tijdvak in de menselijke samenleving hebben voltrokken. Twee wereldoorlogen, de gestadige vorderingen van de wetenschap, een technische revolutie en een (vreedzame) sociale omwenteling zijn de oorzaak, dat het soms lijkt of geen 40, maar 400 jaar ons scheiden van het jaar 1914 en van de in dat jaar in vuur en bloed eindigende periode der wereldgeschiedenis. Méér nog dan door een beroep op atoombommen, vliegende schotels en straaljagers worden deze veranderingen geïllustreerd door eenvoudige feiten, zoals we ze dagelijks in de krant lezen en door de radio horen. (Reeds dat dagelijks luisteren naar de radio doet 1954 verder van 1914 verwijderd liggen dan 1914 van 1514!).

We hebben, het nieuws van deze week overwegende, enkele van deze feiten en feitjes bij de kraag gegrepen. Daar hebt ge, bijvoorbeeld, het bericht over een station of halte van de Nederlandse Spoorwegen bij Sloterdijk. In 1914 was Sloterdijk een dorpje aan de buitenkant van Amsterdam, dat juist aan de hoofdstad vast begon te groeien, hoewel er zich nog uitgestrekte onbebouwde terreinen uitstrekten tussen dorp en stadskern. Thans is Sloterdijk een ouderwets aandoend rudiment van een dorp te midden van enorme woonwijken, die tezamen Amsterdam-West en -Nieuw-West vormen. De Nederlandse Spoorwegen willen er nu een stationnetje bouwen, omdat op het ogenblik de bewoners van de nieuwe wijken, als zij per trein naar Zaandam, Haarlem of Bussum willen, langer doen over de tram- of busrit van hun huis naar het Centraal Station dan over de eigenlijke treinreis. De tijd zal ongetwijfeld komen, dat de spoorweg Amsterdam - Haarlem - Rotterdam een lijn voor buurtverkeer wordt binnen de steen- en huizenwoestijn van de Randstad Holland!

Ongelukkige klap(pen) in Vinkeveen

Er zijn meer van die wonderlijke veranderingen! Onlangs is er weer het een en ander te doen geweest over het optreden van een rijksveldwachter in Vinkeveen. Een als goed oppassend bekend staande jongeman, die zich in brooddronkenheid na afloop van een tentoonstelling niet snel genoeg verwijderde, kreeg van de politieman één of meer — daarover is men het niet eens — klappen met de gummistok en overleed kort daarop. Een dokter stelde vast, dat de klappen juist op een dun plekje van zijn schedel terecht waren gekomen. Evenals enige maanden geleden, toen een jonge vrouw in Amsterdam door een politiehond werd gebeten, vragen de spraakmakende gemeente en een deel van de Nederlandse pers zich af, of agenten van politie tegenwoordig niet te snel of hardhandig gebruik maken van hun wapens en of het niet tijd wordt, dat de rechter, eventueel in hoogste instantie, vaststelt hoe vér een politieman mag gaan met het hanteren van zijn wapens bij kennelijk lichte overtredingen.

Want de klacht van het publiek is niet, dat de politie hardhandig optreedt tegen gevaarlijke misdadigers, maar dat zij haar overmacht doet gelden op mensen, wier overtredingen door de kantonrechter ten hoogste met een kleine boete gestraft zouden worden.

Ook hier betreft het een typisch verschijnsel van onze tijd. In 1914 waren politie-agenten voor het merendeel rustige, dikwijls reeds ietwat gezette lieden, die bij de vervolging van baldadige knapen en opgeschoten jongens nogal eens op moesten geven, en die deswege vaak op goedmoedige wijze belachelijk werden gemaakt, maar die er in het algemeen toch in wisten te slagen de orde te handhaven en misdadigers te brengen, waar zij behoorden. Thans ondergaan aanstaande agenten een lichamelijke training, of zij bestemd zijn voor uitzending naar de Olympische Spelen.

Het geeft een veilig gevoel, deze welgeoefende lieden door de straten te zien rijden, maar men moet ze niet tegenspreken, zoals een man, die wij kennen, ondervond, toen hij in verband met een verkeersovertreding zijn naam en adres op moest geven. Het toeval wilde, dat hij in Lutjebroek — een plaats, waar niets op aan te merken valt, maar waarvan de naam vaak spottend wordt gebruikt in de trant van Nergenshuizen of Nooitbestaan — was geboren. Toen hij dit, waarheidsgetrouw, ter kennis van de politieman bracht, fronste deze dreigend de wenkbrauwen en verzocht hij onze kennis ernstig om niet te spotten. De verkeersovertreder kon alleen maar herhalen, dat hij in Lutjebroek was geboren en het heeft geen haar gescheeld, of de agent had hem meegenomen naar het politiebureau in verband met het opgeven van valse inlichtingen aan een ambtenaar in functie.

De taak van de politie in het dichtbevolkte Nederland is op het ogenblik natuurlijk heel wat moeilijker dan veertig jaar geleden, toen alles gemoedelijker was en dus ook de agent van politie zich kon veroorloven gemoedelijk te zijn. Duizenden Nederlandse agenten en rijksveldwachters doen zonder twijfel onder dikwijls zeer moeilijke omstandigheden op uiterst tactvolle wijze hun

(Vervolg elders in dit blad)

Wedstrijd tussen ouderwetse beurtschepen („Skûtsjesilen") bij Grouw in Friesland

Tom Poes en het kunsthars-hart

1845

1945. — Toen Tom Poes het hotel bereikte waar heer Bommel zijn intrek had genomen, bleek hem, dat zijn vriend juist bezig was om zijn verdere plannen bekend te maken.

De grote hall stond vol krantenmannen en fotografen, die nauwgezet alles opschreven, wat er gezegd werd en alle gelaatsuitdrukkingen van heer Ollie kiekten.

De grote magnaat zelf zat in het midden van de ruimte en de trouwe bediende Joost stond achter hem.

„Alles is slap gedoe!" sprak heer Bommel. „Het is duidelijk, dat alles de verkeerde kant uitgaat. Kijk naar de kranten! Wat op de achterpagina staat, zou op de voorpagina moeten staan. En andersom!" „Een treffende uitspraak!" zei een van de journalisten.

„Maar wat is volgens U de oorzaak, dat alles verkeerd gaat?"

„Te veel gevoel!" legde heer Ollie uit. „Overal zitten zwakke figuren met kloppende harten, als U begrijpt, wat ik bedoel. Dat moet anders worden. Dat getril en geklop moet er uit! E daarom ben ik van plan om......... eh........."

Er viel een diepe stilte. De artikelen-schrijvers hielden hun fijngepunte potloden gereed en wachtten ademloos op de woorden, die volgen zouden. Want dat dit nieuws voor de voorpagina werd, was duidelijk.

„Ahum!" hernam heer Bommel, met verheffing van stem. „Ik heb U bij elkander geroepen om U duidelijk te maken, wat ik wil. Welnu, ik wil...... eh...... ik bedoel dat het mijn plan is om........ eh......... kijk, als U begrijpt wat ik bedoel zou ik willen zeggen, dat...... ach wat! Joost! Vertel jij de heren, wat ik eigenlijk wil!"

Na deze woorden liet hij zich achterover zakken en staarde verveeld voor zich uit.

SPORTIEF PLAKBOEK

Zestig jaar racen per auto

Het spijt ons oprecht, dat wij U enkele keren in de steek hebben gelaten. De omstandigheden waren er naar; hopelijk wilt ge dit excuus accepteren.

En dan nu zonder omwegen verder op onze speurtocht naar saillante wetenswaardigheden van sportieve lieden. Wat denkt ge bijvoorbeeld van de tienjarige Zwitserse jongeman Constantine Gehriger, die nu al enkele dagen in het kamp van tenten en caravans in Great Hucklow iedereen lastig valt met de vraag: „Mag ik uw schoenen poetsen? Het kost maar een dubbeltje." In Great Hucklon worden momenteel de wedstrijden om het wereldkampioenschap zweefvliegen gehouden. Vandaar dat tentenkamp. En Constantine is het zoontje van Adolf Gehriger, de secretaris-generaal van de Zwitserse luchtvaartclub. Papa Gehriger is Zaterdag thuisgekomen met de mededeling, dat zijn toestel bij een trainingsvlucht was beschadigd. „Wie zal dat betalen?", was prompt de vraag van Gehriger's overigens allercharmantste echtgenote. De jonge Constantine heeft zich die vraag goed in de oren geknoopt. Met al het schoenpoetsmateriaal in een doos van de familie is hij op stap gegaan. Op deze manier trachtte hij het benodigde geld „voor pappa's zweefvliegtuig" te verzamelen. Pappa Gehriger laat zoonlief maar begaan, hoewel, het vliegtuig is al gerepareerd en ...... de schade is betaald.

TENNISSERS MET STENEN BEKOGELD

Een Oostenrijkse tennisploeg is op het ogenblik op tournée in Azië. De Oostenrijkers verblijven momenteel in Djakarta, maar zij hebben al een bezoek aan Saigon achter de rug. De strijd in Saigon schijnt niet zo plezierig te zijn geweest. In de laatste wedstrijd heeft het publiek namelijk niet onder stoelen en banken gestoken, dat het de Oostenrijkers niet zo sympathiek vond. Het is zelfs zo ver gekomen, dat de Europeanen tenslotte met stenen zijn bekogeld. De captain van de ploeg draagt thans als herinnering een grote pleister op zijn been.

Waarom de toeschouwers in Saigon zo nadrukkelijk onbeleefd hebben gedaan, is ons nog steeds niet recht duidelijk. Ontevreden behoefden zij zeker niet te zijn, want de Oostenrijkse ploeg verloor met 2—1 en wat is prettiger dan een zege van landgenoten te bejubelen.

Torben Ulrich I

Torben Ulrich is een vreemd heerschap. Dat is onlangs nog gebleken op het tournooi van Wimbledon. Toen was hij in geen velden of wegen te bekennen op het moment, dat hij met zijn landgenoot Nielsen een partij in het herendubbelspel diende te spelen. Ulrich zat op dat moment doodnuchter in het Hydepark de krant te lezen.

Nu heeft de Deense tennisspeler zich weer op een ander terrein onderscheiden. Hij was opgeroepen voor de militaire dienst. De militaire autoriteiten hebben maar wat vreemd opgekeken toen zij van Ulrich als antwoord op 't bevel om zich te melden een briefje kregen waarin stond dat hij Ulrich, in hoogst eigen persoon, „bedankte voor de vriendelijke uitnodiging," die hij echter „tot zijn grote spijt moest weigeren". En Ulrich verscheen niet in de kazerne. Tenminste niet direct. Meer dan vierentwintig uur later heeft hij zich pas gemeld, nadat de politie al een etmaal lang onvruchtbare pogingen had aangewend om de onderduiker op te sporen.

Torben Ulrich II

Tennister Torben staat nu nog in het nieuws. Hij doet alle mogelijke moeite om de dienst te ontlopen. Hij heeft zich namelijk dagenlang onhebbelijk gedragen.

„Er was niets met hem te beginnen. Hij weigerde bevelen op te volgen en wenste ook geen omgang met anderen," aldus een militaire woordvoerder, toen deze nadere uitleg gaf vanwege het feit, dat Ulrich wegens een „zenuwinstorting" in een militair hospitaal ter observatie is opgenomen. Na de observatie zal beslist worden of de tennis-bohemien al dan niet geschikt is voor de militaire dienst.

Parijs—Rouen 1894: eerste auto-race

Om acht uur 's morgens op de tweeëntwintigste Juli 1894 zijn in Parijs éénentwintig voertuigen vertrokken voor een tocht van voor die tijd respectabele afstand van 126 kilometer. Meer dan een half jaar had men op initiatief van „Le Petit Journal" gewerkt aan de voorbereidingen voor deze trip. Heel wat invloedrijke klippen moesten omzeild worden, maar uiteindelijk was het dan toch zover: de eerste automobielrace ter wereld, van Parijs naar Rouen, mocht gehouden worden. Bijna tien volle uren heeft die strijd geduurd. Nu, zestig jaar later, zal menige bestuurder van een automobiel niet zonder gepaste vreugde willen terugdenken aan deze race-in-slakkengang. Want, al is het buiten kijf, dat mocht het initiatief van „Le Petit Journal" niet het gewenste resultaat hebben opgeleverd dan een andere instantie in wellicht ook een ander land, misschien wel een ander werelddeel, wel succes zou hebben gehad, men is het er zo langzamerhand ook over eens, dat de wedstrijdsport voor de technische ontwikkeling van de automobiel niet zonder enige betekenis is geweest en nog is. Zelfs de meest principiële tegenstander van alles wat met snelheid te maken heeft, zal niet willen afdingen op deze op de realiteit afgestemde stelling.

De Peugeot uit 1894, de eerste race-wagen.

Sportief gezien is de betekenis van 's werelds eerste auto-race niet zó schokkend. Oók niet voor degenen, die zich mogen verheugen in het gelukkige bezit van de prijzenswaardige eigenschap om bij alle opwinding, die vele sportieve gebeurtenissen plegen te veroorzaken nuchter te blijven en alles te laten voor wat het waard is. Veeleer moet men de tocht van de eenentwintig zorgvuldig geselecteerde wagens — hierover later — zien als een propagandistische overwinning van een nieuw constructie-principe. In Parijs—Rouen 1894 is eigenlijk voor het eerst bewezen, dat de auto met verbrandingsmotor het vervoermiddel van de toekomst was. Bovendien is het houden alleen al èn het resultaat van dit evenement een niet onbelangrijke stimulans geweest voor de experimenterende industriëlen van die tijd om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Maar goed, om op de wedstrijd zelf terug te komen, in het najaar van 1893 was het zover, dat men kon aankondigen, dat er iets bijzonders zou gebeuren. Men zou zo vermoeden, dat de belangstelling voor dit festijn niet bijzonder groot kon zijn. Deze veronderstelling berust dan op een vergissing, want liefst 102 wagens, of, zo ge wilt, vervoermiddelen werden ingeschreven. Men zag er de meest vreemdsoortige vehikels. Honderd-twee, dat was toch wel iets te veel van het goede. Een selectie was noodzakelijk en zoals thans trainingswedstrijden worden gehouden alvorens definitieve startbewijzen worden uitgereikt, zo zijn ook toen voorritten gehouden. De normen van vroeger en nu verschillen slechts. Thans is het bereiken van een bepaalde snelheid doorslaggevend, toen werden andere eisen gesteld. Voorgeschreven was dat de voertuigen een zekere snelheid moesten kunnen ontwikkelen, dat ze betrouwbaar en in zekere mate comfortabel waren en bovendien zodanig van uitvoering, dat ze economisch verantwoord genoemd mochten worden.

Eenentwintig automobielen voldeden aan deze eisen. Het spel kon beginnen.

Om tien minuten voor zes des avonds arriveerde de eerste wagen in Rouen. Het was een door een stoommachine voortbewogen Dion-Bouton, die tijdens de 126 kilometer lange rit een voorsprong van vijf hele minuten had vergaard op een Peugeot. Bijna op hetzelfde ogenblik als de Peugeot arriveerde ook het product, dat Panhard en Levassor in de strijd hadden geworpen. De prijs moest uitgereikt worden, maar toen deed zich een moeilijkheid voor. Hoe het precies in zijn werk gegaan is vertelt het verhaal niet, maar een feit is, dat vrij spoedig na de aankomst is gebleken, dat de Dion-Bouton toch niet aan de gestelde eisen voldeed. De „stoomwagen" werd naar de tweede plaats verwezen en de eerste prijs moest gedeeld worden door Peugeot en Panhard.

En nu doet zich bij dit alles een merkwaardig feit voor. Zo op het eerste gezicht lijkt de uitslag op een complete Franse overwinning. Ook Duitsland kwam echter zegevierend uit de strijd. Want in de Peugeot zat, evenals in de Panhard, een tweecylinder V-motor van de Daimler-fabrieken. Vijfde werd de door de Fransman Emile Roger bestuurde wagen van Benz

Het jongste product van de race-industrie: de Mercedes 1954.

Vrouwelijk oordeel

Yvonne Korola Heller, een huisvrouw van middelbare leeftijd uit Düsseldorf, heeft de voetbalwedstrijd tussen Duitsland en Hongarije gezien. U weet wel, de strijd om het wereldkampioenschap, waarin Duitsland zowaar heeft gezegevierd. En al is het dan enige tijd geleden, dat deze opwindende strijd is gestreden, wij willen U het oordeel van Frau Heller toch niet onthouden. „Ik heb medelijden met die arme jongens, die in die vreselijke regen hebben moeten rondrennen en vallen," aldus Frau Heller. Ze heeft het overigens wel een opwindende gebeurtenis gevonden en is van plan vaker dan voorheen naar het voetballen te gaan. Want, ziet U, Frau Heller heeft de wedstrijd Duitsland—Hongarije eigenlijk alleen maar gezien, omdat haar man Heinz wilde, dat ze mee ging.

En, om nog even bij het voetballen te blijven, wist U, dat deze nederlaag van de Hongaren de eerste was sedert de bevrijding en dat voor het eerst sinds deze zelfde gedenkwaardige gebeurtenis de echtgenotes van de Hongaarse voetballers een wedstrijd in het buitenland hebben mogen bijwonen? Het is natuurlijk dwaas om verband te willen zien tussen deze twee feiten, maar het geeft toch wel te denken.

Indonesie in de lens

(Van onze correspondent)

De Indonesische regering heeft de export van betere kwaliteiten rubber, koffie en thee naar Malakka verboden. Als reden daarvoor wordt opgegeven, dat Indonesië deze producten rechtstreeks aan de afnemers wil verkopen, met uitschakeling van de tussenhandel op Malakka. Met deze maatregel wordt de recente sterke val van de rubber-prijzen in Indonesië in verband gebracht.

Tot voor kort was het zo, dat iedereen die langer dan een jaar in Indonesië was het recht had zijn terugreis naar Nederland in rupiahs te betalen. Een nieuw besluit van de Indonesische regering heeft hieraan een einde gemaakt. In het vervolg zal dit alleen met toestemming van het deviezeninstituut mogelijk zijn. De KLM maakte reeds enige gevallen mee, waarbij de vergunning geweigerd werd.

In het Indonesische parlement worden op het ogenblik besprekingen gevoerd over de nationalisatie van de telefoon. Men vindt op het ogenblik in Indonesië nog particuliere telefoonverbindingen in Oost-Sumatra (van de DSM), op Banka en Billiton en op Sumbawa. Op het laatste eiland is de telefoon geen eigendom van een particuliere maatschappij, maar van 't autonome bestuur. Ook deze wil men echter nationaliseren.

In Midden-Java heeft zich een compagnie van 55 opstandelingen aan het leger overgegeven. De compagnie beschikte over 30 karabijnen, 4 stenguns, 2 brenguns en een mortier. De Indonesische overheid zal de ex-opstandelingen helpen om weer aan de slag te komen.

Een uit zestig personen bestaande culturele missie is uit Indonesië naar China vertrokken. Deze wordt uitgezonden door de Indonesische regering. Deel van de missie maken uit dansers uit Noord- en Midden-Sumatra, Zuid-Celebes en Java.

In Tebing Tinggi in Oost-Sumatra zijn 50 arbeiders veroordeeld, die een Nederlandse planter, de heer G.J. Vermeulen, ernstig mishandeld hebben. De hoofddader kreeg twee maanden gevangenisstraf. Twee anderen kregen acht maanden en de overigen elk vier maanden. De betrokkenen bevonden zich reeds vanaf Mei, toen de mishandeling plaatsvond, in voorarrest.

Strafblad wordt verwijderd
Na vier of acht jaar

Den Haag. — Het „Bewijs van goed zedelijk gedrag" zal worden vervangen door een „Verklaring omtrent het gedrag". De beoordeling van het gedrag zal zich niet meer bepalen tot het hele strafregister. Een strafblad zal uit het strafregister verwijderd worden na een termijn van vier of acht jaar, aldus ontlenen wij aan de Memorie van Toelichting van de minister van Justitie en van Binnenlandse Zaken bij de thans bij de Tweede Kamer ingediende ontwerpwet op de Justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag.

Bij deze nieuwe gang van zaken behoeven oude misstappen niet meer het hele leven meegedragen te worden als beletselen voor het aanvaarden van een functie in de maatschappij. Hierbij worden overigens uitzonderingen gemaakt voor sollicitanten naar de functie van bijvoorbeeld politieambtenaar beroeps-militair of onderwijzer. Op dit stuk kan de Justitiële documentatiedienst uitkomst bieden.

De termijn van vier jaar is gekozen omdat deze aansluit bij die van de maximale proeftijd in geval van voorwaardelijke veroordeling (drie jaar) waarbij tevens rekening is gehouden met het feit, dat nog gedurende drie maanden na afloop van die proeftijd ten uitvoer legging kan worden bevolen. Wat de termijn van acht jaar betreft, indien iemand gedurende deze tijd niet weder is vervallen in het begaan van misslagen, behoort hij er aanspraak op te kunnen maken dat het verleden hem niet verder wordt nagedragen, ook al was de toenmalige misdraging van ernstige aard.

Voetbalprofs zijn hoog verzekerd

Den Haag. — De Nederlandse Beroeps Voetbalbond heeft voor de gecontracteerde spelers, voor de trainers en voor de bestuursleden van de bij de bond aangesloten clubs levens- en invaliteitsverzekeringen afgesloten, waarvoor de uitkeringsbedragen als volgt zijn vastgesteld:

Voor de spelers: f 10.000 bij overlijden, f 30.000 bij blijvende invaliditeit; f 21.— per week, ingeval van voorbijgaande arbeidsongeschiktheid, te rekenen vanaf de eerste dag na het ongeval, met een uitkeringsduur van 104 weken; f 500.— als maximum-bijdrage in de kosten van een geneeskundige behandeling na een ongeval.

Voor de trainers (verzekerd zowel in als buiten beroep): f 10.000 bij overlijden na een ongeval; f 50.000 bij blijvende invaliditeit, f 10.— per dag bij tijdelijke invaliditeit gedurende 7 dagen per week, met een uitkeringsduur van 104 weken.

Voor de bestuursleden: f 100.000 bij blijvende algehele invaliditeit.

Voetbal-artisten

Voetballen is geen klein kunstje, maar is het daarom Kunst? Tracht niet, lezer, het antwoord op deze vraag te geven. Het zou zonde van uw energie zijn. Het antwoord is al gegeven. De levensverzekeringmaatschappijen, waarbij de voetballevens van de voetbalprofs zijn verzekerd, hebben geen moment geaarzeld, toen de vraag van de orde kwam, tot welke groep verzekerden de voetbalprofs gerekend zouden moeten worden. Zij brachten hen onder in de groep „Artisten"!

Sport in het kort

Vancouver. — Het hoogtepunt van de Britse athletiekspelen te Vancouver was de loop over de mijl, waarin de Brit Roger Bannister en de Australiër John Landy tegen elkaar uitkwamen. Bannister won in 3 min. 58,8 seconden; Landy noteerde 3 min. 59,6 seconden. Het was de eerste keer, dat twee athleten in één race onder de 4 minuten gebleven zijn.

Eis van zijn weduwe afgewezen

N. York. — In New York is uitspraak gedaan in de zaak betreffende de nalatenschap van wijlen dr. Baruch, in leven Amerikaanse ambassadeur te Lissabon en Den Haag. De eis van mevrouw Baruch, de vroegere baronesse Mackey, op een grotere nalatenschap van de overleden ambassadeur werd van de hand gewezen. Behalve enkele persoonlijke eigendommen van dr. Baruch zal mevrouw Baruch dus volgens het testament 25 procent van de nalatenschap ontvangen. De rest wordt verdeeld tussen een zoon en een dochter uit een eerder huwelijk van de diplomaat en tussen twee zijner kleinkinderen.

Twintig gulden voor een kilo dode vliegen

Ankara. — Het gemeentebestuur van de Turkse stad Kayseri besloot kortelings met het oog op een vliegenplaag een bedrag van drie Turkse ponden ongeveer NAf 20) te betalen voor elke kilo, dode vliegen. Hierop gingen echter de inwoners van Izmir, een plaats, die bijzonder rijk aan vliegen is, paketten met vliegen aan de bewoners van Kayseri zenden met het verzoek deze aan het gemeentebestuur te „verkopen". De Turkse regering overweegt thans maatregelen om aan deze ongebruikelijke sluikhandel een einde te maken.

Tussen neus en lippen

Familie op de tribune

W. Marshall, een republikeins gedelegeerde in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, stond dezer dagen tijdens de zitting plotseling van zijn zetel op en bleef zwijgend staan. Toen de verwonderde afgevaardigden hem vroegen, wat er aan de hand was, zei hij: „M'n neef en z'n vrouw zitten op de tribune en verwachten, dat ik wat zal zeggen." De democratische afgevaardigde Boone, gewoonlijk een fel tegenstander van Marshall, sprong onmiddellijk uit zijn stoel op en zei: „Ik wil hulde brengen", zich in de richting van de republikein buigende, „aan een van de meest geëerde, energiekste en brillantste leden van deze vergadering." „Dank u wel," repliceerde Marshall. „M'n familie kan nu tenminste gerust naar de bioscoop gaan." Wij hopen, dat in onze Tweede Kamer dit voorbeeld geen navolging zal vinden. Er wordt toch al genoeg, alleen met het oog op de tribune, gesproken.

Merkwaardige genezing

Een vader, die een zieke dochter had, had al vaak gezegd, dat hij er graag zijn rechterarm voor over had, als zijn dochter haar gezondheid weer zou terugkrijgen. Alle medische behandelingen waren tot dusver zonder resultaat gebleven. Dezer dagen overkwam de vader een ernstig auto-ongeluk, waarbij hem de rechterarm werd afgerukt. Nog voordat de vader het ziekenhuis kon verlaten, bleek de dochter reeds genezen van haar invaliditeit.

Dit bijzondere geval beschrijft Dr. J. M. Smellie uit Liverpool in het tijdschrift voor Britse medici. Dr. Smellie vertelt, dat het meisje leed aan gewrichtsrheumatiek, gepaard gaande met een ernstige huidaandoening. Haar vader probeerde alles om zijn dochter te genezen, maar niets hielp. Op zekere dag ging hij met zijn vrouw en dochter een rijtoertje maken. Hierbij geschiedde het boven vermelde ongeluk en de spoedige genezing van zijn dochter.

Dr. Smellie neemt twee mogelijke oorzaken voor deze genezing aan: òf de genezing heeft plaats gehad door psychologische factoren òf, door de schok, tengevolge waarvan cortisone is vrijgekomen. Hoe dan ook, vader en dochter voelen zich gelukkig.

Prijzenoorlog

In Victoria (Brits-Columbia) is een prijzenoorlog uitgebroken, waarvan de huisvrouwen buitengewoon kunnen profiteren. Zij kunnen zich een tweedehands wasmachine aanschaffen tegen de prijs van 98 dollarcent. Gebruikte electrische kachels kosten 1.90 dollar, terwijl een houten ijskast 49 cent noteert.

Een venijnig visje

Een Britse natuurvorser is uit Tanganyika in Londen teruggekeerd met een 15 c.M. lang visje, dat met een steek zijn slachtoffers binnen een half uur kan doden.

Zoals wij dezer dagen in deze rubriek reeds vertelden, heeft het Amerikaanse leger een nieuw type helicoptère ontwikkeld, de XH-26, welke met een parachute uit een groot vliegtuig kan worden neergelaten. Het toestel kan op de grond door twee man in orde worden gemaakt en zich binnen de 20 minuten in het luchtruim verheffen. Deze helicoptère in zakformaat zal voornamelijk worden gebruikt voor waarnemingen boven vijandelijk terrein en evacuering van gewonden.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

In het jaar 1949 verzocht de Britse regering aan een hoofdonderwijzer, een arts, een advocaat, een ambtenaar van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, een voormalig vakverenigingsleider en een kantonrechter gezamenlijk een commissie te willen vormen voor het instellen van een onderzoek naar de strafmethoden gebezigd in Engelse tuchtscholen. De uitgenodigden aanvaardden de opdracht en stelden gedurende een periode van drie jaren al hun paedagogische, anatomische, juridische, ambtelijke, vakbondelijke en rechterlijke deskundigheid in dienst van dit onderzoek. In 1952 brachten zij hun rapport uit aan de regering. Het is een van de merkwaardigste rapporten die wij ooit onder ogen hebben gehad.

De zeep van de dominee

Een van de dingen die ons bijzonder boeide in dit document was de mededeling dat men in een zekere tuchtschool voor meisjes de gewoonte had om een meisje, dat de verschrikkelijke misdaad had begaan te zingen, nadat de lichten waren uitgedraaid voor de nacht, te beroven van een vrije middag en haar in plaats daarvan vloeren te laten boenen. Hoe erg het is te zingen in het donker bleek uit het feit dat zich in hetzelfde instituut een meisje, dat zich in een nachthemd gehuld naar buiten begaf om luidkeels te schreeuwen, slechts beroofd werd van een vrije middag. Zij behoefde geen vloeren te boenen. Waaraan men weer eens kan zien hoeveel erger het is te zingen in het donker dan te schreeuwen in een nachthemd.

In de tuchtscholen voor jongens had de commissie ontdekt, dat er een vast straftarief bestond voor diverse vergrijpen en misdaden. Een jongen, die in het geniep een brief aan zijn ouders schreef en deze vervolgens stiekum probeerde te posten, kreeg acht slagen met de stok. Voor het stelen van een stuk zeep uit de particuliere badkamer van de in de instelling verbonden predikant kreeg hij vier slagen met dezelfde stok op hetzelfde lichaamsdeel. Waaruit blijkt, dat het tweemaal misdadiger is aan je pa te schrijven dan zeep te stelen van de dominee. Het ontvreemden van appels werd gestraft met 6 houten watjekcu's. De commissie had zich evenwel niet beperkt tot het publiceren van de interessante ontdekkingen die zij had gedaan, doch adviseerde de Britse regering ook tot enige veranderingen in de gebruikte strafmethoden. De meeste van deze adviezen zijn wij gelukkig vergeten. Maar één raad zullen wij nimmer vergeten. De hoofdonderwijzer, de arts, de advocaat, de ministeriële ambtenaar, de voormalige vakverenigingsleider en de kantonrechter adviseerden, na drie jaren diep en deskundig peinzen, dat de voor strafoefeningen gebruikte rieten dienden te worden vervangen door rieten van een ander soort. De in gebruik zijnde rieten waren „te dik en te stijf en kneusden meer dan dat zij pijn deden." Het strafriet diende derhalve te worden vervangen door een „langer, dunner en pijnlijker riet."

The gentle art

De deskundige commissie had ook ontdekt dat in één enkele tuchtschool met 58 leerlingen in zes maanden tijds 56 aframmelingen waren uitgedeeld door het gezag. De commissie — wat je in drie jaren tijd al niet bedenken kunt! — gaf als haar mening dat het aantal afranselingen gemakkelijk beperkt had kunnen worden door per afranseling meer slagen te geven. Wij weten niet of en in hoeverre de Britse regering de gegeven adviezen heeft opgevolgd. Maar wij hebben ons dikwijls afgevraagd of de commissie, welke blijk gaf van zo veel rekenkundige begaving, ook had uitgerekend hoe lang en hoe vaak er getimmerd behoorde te worden om een potentieel boefje te veranderen in een potentieel engeltje. Hoelang, zo hebben wij ons afgevraagd, moet een kindergetimmerwerk lijden onder het geweld der volwassen timmerlieden voordat de vleugeltjes uit de jonge schouders schieten?

Wij hebben deze paedagogische ranselarijen altijd merkwaardig gevonden bij een volk waarvan de beschaving gekenmerkt wordt, zoals wijlen George Orwell zo treffend, en ons inziens, terecht, constateerde, door de hoofdkarakteristiek van „gentleness". „Gentle" betekent „zacht" en het betekent „teder". Het betekent „lief" en het betekent „vriendelijk". Hoe moeilijk vinden wij het te begrijpen dat men „gentle" kan zijn met een riet. Groeit hiervoor de bamboe in de wingewesten?

In het Lagerhuis hebben wij dikwijls geboeid zitten staren naar de figuur van Hugh Dalton, die onder meer Kanselier van de Schatkist geweest is in de voorlaatste Labourregering. Hugh Dalton is een zeer bekwaam en zeer geleerd man. Hij heeft een rijzige gestalte en een kaal koepelhoofd. Hij heeft ook een ongewoon sonore stem die een bonzend geluid voortbrengt dat doet denken aan een kathedraalklok met een zware klepel. Doch indien wij zo door Dalton geboeid zijn is het omdat wij weten dat hij, toen hij oudste leerling was van zijn House in de beroemde „public school" van Eton, d.w.z. op ongeveer achttienjarige leeftijd, een keer ontdekte dat op een der muren een onwelvoeglijk woord was geschreven. En toen geen van de jongere leerlingen bereid was toe te geven dat zijn vocabulaire een zo schokkend woord rijk was, nam Hugh Dalton een lat en gaf een voor een alle jongetjes een pak ransel. Slechts vier werden gespaard, wellicht omdat de hun aanklevende geur van heiligheid 'n garantie vormde voor de onbesproken aard van hun publicaties.

Als wij aan deze nationale timmergewoonten denken (en het is moeilijk er niet aan te denken, ware het alleen maar vanwege de veelvuldige processen welke ouders onderwijzers en leraren aandoen van wege al te bont-en-blauwe kastijdingen) denken wij evenwel niet slechts aan de befaamde staatsman Dalton. Wij denken ook aan de nog beroemdere staatsman Sir Winston Churchill. Hij bracht zijn zevende en achtste levensjaar door op een particuliere kostschool in Ascot. Het hoofd van deze school, een geestelijke van de Anglikaanse Staatskerk, had de gewoonte de aan hem toevertrouwde leergierige bloedjes tot bloedens toe te slaan. En Winston werd zo hevig en zo herhaaldelijk geranseld dat zijn gezondheid geknakt werd en men hem naar een andere kostschool moest zenden, waar hij in de loop van de volgende jaren voldoende krachten verzamelde, dank zij de zorgen van de twee vriendelijke dames die de school dreven, om de talrijke pakken slaag te kunnen ondergaan welke hem wachtten op zijn volgende school, de bekende „public school" van Harrow.

Voordat de vleugeltjes uit de jonge schouders groeien

...waarop het schoolhoofd onversaagd alle leerlingen langs zich liet defileren met opgeheven hand.

Massaonderwijs

Het is op deze „public schools" dat de houten paedagogie haar hoogste bloei bereikt, vooral te Eton. Want daar ranselen de leraren, daar ranselen de hoofden van de Houses, daar ranselen krachtens eeuwenoude traditie de oudere jongens de jongere jongens. Op deze gewijde, historische en leerzame plaatsen weerklinkt dag-in, dag-uit het geluid van zwiepend riet op jeugdig mensenvlees.

Doch ook op de staatsscholen behoort het onderricht in houtarbeid meestal tot de voorgeschreven leervakken. Tegenwoordig heet het evenwel dat de houten paedagogie in onbruik begint te raken. Wij hopen in onze ongeneeslijke on-Engelsheid dat het waar is, ofschoon wij het bedenkelijk vinden dat het deel van Ierland behorend tot het Verenigd Koninkrijk het niet lang geleden nodig heeft gevonden om de scholastieke lijfstraffen zorgvuldig te reglementeren. Men heeft er nauwkeurige voorschriften opgesteld voor de lengte en dikte van het te bezigen riet. En er is eveneens voorgeschreven dat het riet alleen dient te worden aangewend „op hand of achterwerk".

Voor onderwijzers en leraren moet het een opluchting zijn te mogen hopen dat het riet („O, 't ruisen van het ranselriet") misschien in een nabije toekomst zal ophouden een van de voornaamste onderdelen van hun paedagogische bagage te zijn. Want het moet ons inziens lichamelijk uiterst vermoeiend zijn je leerlingen naar de volmaaktheid en engelachtigheid te ranselen. Men denke slechts aan de muziekleraar in Manchester die enige jaren geleden tot zijn grote verontwaardiging ontdekt dat een leerling van een zekere klasse een vergrijp had begaan. En toen de jonge misdadiger niet bereid bleek te zijn z'n identiteit te onthullen aan de musische meester nam de musische meester de lat en ranselde — do, mi, sol, do! — een voor een alle leerlingen van de klas af. De leerlingen mogen de man dan al dankbaar zijn voor hun door deze les verhoogde zangerigheid, maar voor de leraar zelf moet het een uitputtende onderneming zijn geweest. En in deze natte maand van Juli gebeurde het dat een hoofdonderwijzer in het Graafschap Durham een onwelvoeglijk woord geschreven vond op een pas-geverfde muur. De schrijver verkoos, ondanks alle aansporingen van de hoofdonderwijzer, zijn anonimiteit niet prijs te geven, waarop het schoolhoofd onversaagd alle 200 leerlingen van de school langs zich liet defileren met opgeheven hand en hem alleen een voor een — pats! pats! pats! — een oplawaai gaf met het eind hout. Welk een plichtsbesef. Maar ook welk een inspanning voor de arme meester.

Wij weten eerlijk niet wat wij ervan moeten denken. Zou Churchill werkelijk zijn grootheid te danken hebben aan de ontelbare pakken slaag van zijn kinderjaren? Wij hebben recht eraan te twijfelen, vooral omdat Churchill, althans tot zijn achttiende jaar, zelf eraan twijfelde. Want op 18-jarige leeftijd begaf zich Churchill naar Ascot met de bedoeling de paedagogische sadist die hem tien jaren eerder zo afgebeuld had op zijn beurt een heuglijk pak slaag te geven. Gelukkig voor de timmerzieke onverlaat was de school opgeheven en de perverse paedagoog onvindbaar. Misschien ook hebben wij hier alleen maar te doen met een rite van de stam waarvan wij arme buitenlanders nimmer iets zullen begrijpen. Wij denken met vertwijfeling aan de eerwaarde heer Welldon. Zestig jaren geleden deed deze paedagoog van zich spreken, toen hij rector was van Dulwich College. Een van zijn leerlingen had een onfatsoenlijk woord geschreven op een muur (kinderen zijn onuitsprekelijk eentonig op het gebied van de misdaad). Wat het vergrijp evenwel bijzonder erg maakte was dat de onbekende literator het woord niet geschreven had op de muur van de eigen jongensschool, doch op die van een naburige meisjesschool. Er waren 600 leerlingen op Dulwich College. Welnu, de rector kende zijn plicht. Toen geen van de 600 leerlingen aanspraak maakte op de auteursrechten van de publicatie op de schoolmuur gaf hij hun, alle 600, eigenhandig een pak ransel. En wat dacht u dat er gebeurde met de rector? Rector Welldon van Dulwich College werd weldra benoemd tot bisschop van de Engelse Staatskerk. Is het wonder dat wij vrezen er nooit iets van te zullen begrijpen?

De week in Nederland

(vervolg)

plicht. Helaas brengt de tijd mee, dat én publiek én agenten wel eens sneller geprikkeld zijn, dan wenselijk is.

Afbetalingswee

Misschien is de voornaamste verandering, die zich sinds 1914 heeft voltrokken, die in de geest der mensen. Was er een volk, zó solide, zó rechtschapen in handel en wandel, zó zuinig en spaarzaam en afkerig van het doen van uitgaven, die de inkomsten of draagkracht te boven gingen, als het Nederlandse vóór 1914? Thans klaagt men in datzelfde Nederland steen en been over het voortwoekerende euvel van de verkoop op afbetaling. Onlangs vertelde een sociaal werkster ons van een eenvoudig arbeidersgezin, waar de oudste zoon een kostuum en een fiets op afbetaling had gekocht, een jongere zoon een horloge, de vader een dure step voor één der jongere kinderen en een radiotoestel met pick-up en de moeder een prachtige mantel. Sindsdien was het kostuum afgedragen, de fiets, ten gevolge van een ongeval en verwaarlozing, een verveloos vehikel geworden en de step kapot. Het horloge was verloren en alleen de mantel en het radiotoestel waren nog in enigszins behoorlijke staat. Desondanks waren de afbetalingen op al deze zaken nog lang niet voldaan en van het horloge en de fiets moesten zelfs nog bijna alle afbetalingen verricht worden!

Volgens onze zegsvrouwe was dit geenszins een uitzonderlijk geval. Er zijn buurten, zo vertelde zij, waar praktisch alles — behalve voedsel — op afbetaling wordt gekocht. Natuurlijk zijn er bepaalde oorzaken voor dit verschijnsel aan te wijzen. Ondanks de periode van economische bloei, die Nederland doormaakt, zijn de meeste werknemers niet in staat of niet van zins „grote investeringen", zoals fietsen, wasmachines en dure kledingstukken ineens te betalen. Volgens sommigen zijn de — nog steeds stijgende — prijzen van het dagelijks levensonderhoud te hoog. Ook komt het vaak voor, dat men spaargeld voor dergelijke aankopen niet wenst te benutten. Vooral dit laatste verschijnsel wijst er op, dat het Nederlandse volkskarakter minder degelijk is geworden dan het was, dat men makkelijker leeft, gemakkelijker financiële verplichtingen aangaat en minder makkelijk afstand doet van bepaalde wensen, als daarvoor de nodige middelen niet aanwezig zijn. Waarbij natuurlijk ook de geraffineerde, psychologisch tot in de details uitgedachte, reclame-methoden komen, die de mensen vaak de indruk geven „niet met hun tijd mee te gaan", als zij zich bepaalde luxe-goederen niet aanschaffen.

Een commissie, die het verschijnsel van de afbetaling heeft bestudeerd, heeft thans een rapport uitgebracht over deze aangelegenheid en een aantal contrôle-maatregelen voorgesteld, die in een wet neergelegd zullen worden. Hierdoor hoopt men excessen tegen gaan. Het afbetalingsstelsel uit wereld te kunnen helpen, die illu koestert men niet.

Scheepjes van „de kleine ma

Ja, er is veel veranderd sinds 19 Ook ten goede. We zouden daar tal voorbeelden van kunnen noemen, welhaast elk gebied, maar we zul ons beperken tot een onderwerp, uw briefschrijver — die volgende we met vacantie gaat — op het ogenbl na aan het hart ligt: de watersp Vroeger waren de veenplassen, wa de Hollanden, Utrecht en de noordelij provincies zo rijk aan zijn, het dora van een enkele natuurliefhebber en v een select kringetje van in het algem welgestelde watersportbeoefenaars. W thans een der centra van watersp bezoekt, krijgt de indruk, dat he Nederland zeilt, motorboot vaart kano's peddelt. Op de Friese me woonden onlangs honderden wat sportliefhebbers het jaarlijkse „skûts silen" bij, een spannende wedstr tussen ouderwetse Friese beurtschep en spectaculair één der fraaiste eve menten op watersportgebied.

Gelijktijdig zochten duizenden ander vermaak op De Kaag en de Brasem meer, de Westeinderplassen en Lo drecht. Naast statige boeierjachten nog ouderwets-vormelijke zeilers v de oude stempel, zag men zelfgebou de BM-jachtjes (de zeilboot van „ kleine man"), omgebouwde sloep waar eerzame gezinsvaders hun h gezin in gestuwd hadden, en „drijven serre's", die door knutselende li hebbers van het wijde water zelf elkaar getimmerd waren.

Zó belangrijk acht men ook van ov heidswege de watersport als bron v ontspanning en gezondheid voor stadsbevolking, dat het provinci bestuur van Utrecht zelfs al een die gaand sociografisch onderzoek he laten instellen naar de watersp beoefening op de Loosdrechtse plass Het onlangs gereedgekomen rapp geeft reeksen cijfers over het bezoek a de plassen, maar doet ook interessa aanbevelingen. Zo wil men de idyllisc eilandjes, die deze plassen een gr deel van hun charme geven, voor kalven behoeden door beschoeiin en zelfs een aantal nieuwe stichten. O wordt voorgesteld het plassengeb onder te brengen in één waterschap, zogenaamd „plassenschap" (over vele „schappen", die men in Neder op het ogenblik opricht of wil opricht een ander maal meer), waardoor de langen van zeilers en dagjesmens beter gediend kunnen worden. Or nisatie is in Nederland anno 1954 eenmaal onvermijdelijk, zelfs bij zo individueel vermaak als de wa sport.

En hiermee, geachte lezers, nee uw Nederlandse briefschrijver tijde afscheid van u, omdat ook voor h het ogenblik is aangebroken, waa hij de kap over de schrijfmachine tr en van de jaarlijkse weldaad gaat nieten, die vacantie heet. Tot o enkele weken, hopen wij.

Dank zij de „Aura-biometer"

Britse metaphysici geloven in de vliegende schotels

Duits expert: Interplanetair verkeer mogelijk, als de levensduur van de mens wordt verlengd

„Men moet metaphysicus zijn om te begrijpen, wat een Aura-biometer is", aldus John J. Williamson, president van de Britse vereniging van metaphysici, „maar met dit apparaat hebben wij kunnen vaststellen, dat er leven heerst aan boord van sommige van de vreemde vliegende voorwerpen, die in de lucht worden waargenomen en gefotografeerd. Wij hebben heel wat van die foto's met onze Aura-biometer getest". Williamson deed zijn mededeling te Hastings, waar het hoofdkwartier van de vereniging is gevestigd.

In Neurenberg heeft dr Hermann Oberth, die tijdens de tweede wereldoorlog was belast met de leiding van het Duitse proef-station voor raketten aan de Baltische kust, verklaard, dat hij ervan overtuigd is, dat de vliegende schotels worden bemand door „Vikings van een andere planeet". De moderne wetenschap is alleen nog niet ver genoeg gevorderd om deze verschijnselen te kunnen bestuderen.

Maar ook de mens zal op 'n gegeven ogenblik in staat zijn aan het interplanetaire verkeer deel te nemen, aldus Oberth. Daarvoor is het echter nodig, dat zijn levensduur aanzienlijk wordt verlengd. Dr. Oberth wees in dit verband op experimenten met het bevriezen van planten.

De dichtstbijzijnde ster is immers 4.3 lichtjaar van ons verwijderd. Het vervoermiddel voor dergelijk verkeer is volgens Oberth een luchtschip van ongeveer 45 kilometer lengte en 3 kilometer breedte. Het moet een eigen plantentuin aan boord hebben om de nodige zuurstof te verschaffen.

Washington. — De waarde van de Amerikaanse uitvoer in Juni bedroeg 1.472 millioen dollar en in de eerste helft van dit jaar 7.688 millioen tegen het vorig jaar 8.114 millioen dollar.

De waarde van de invoer in Juni bedroeg 965 millioen dollar, het hoogste cijfer sinds April van het vorig jaar. De invoer in de eerste helft van dit jaar bedroeg 5.218 millioen tegen het vorig jaar 5.663 millioen dollar.

Passagiere verlaat Russisch schip naar Rusland

Londen. — Naar eerst thans bekend is geworden heeft de 27-jarige vrouw Lena H. uit Londen, die in de haven van Rotterdam arriveerde met het Russische m.s. „Cooperatzia" te Rotterdam de hulp ingeroepen van de rivierpolitie om zodoende naar Engeland te kunnen terugkeren.

Na de oorlog was de vrouw — uit Litauen afkomstig — in Duitsland in kennis gekomen met een Engelse militair. Zij trouwden in 1947. Het echtpaar vestigde zich in Londen. Enige jaren daarna werd zij door haar man verlaten. Haar familie zou haar verzocht hebben op familiebezoek in Litauen te komen.

Nadat ze het bezoek had gearrangeerd, vertrok ze met het Russische schip. Onderweg naar Rotterdam, zo luidde het verhaal, zou ze vernomen hebben, dat ze in Rusland in een kamp terecht zou komen. Toen de rivierpolitie aan boord kwam riep ze haar hulp in, omdat ze voor de eindbestemming van haar reis niets voelde. Ze ging van boord en het Engelse consulaat ontfermde zich over haar.

Nairobi. — De verliezen van de Mau-Mau-beweging bedroegen op 3 Juli jl. 5567 doden en 622 gewonden, aldus heeft de minister van Staat voor Koloniale Zaken, Henry Hopkinson, medegedeeld. Van de veiligheidstroepen werden 422 gedood (25 blanken) en 367 gewond. De Mau Mau heeft 1186 burgers (24 blanken) gedood. Ongeveer 40.000 personen bevinden zich op het ogenblik in hechtenis in verband met de Mau-Mau-beweging, aldus Hopkinson.

McCarthy ageert tegen Marshall

Hij zou zijn eigen schoonmoeder verkopen

New York. — Senator McCarthy heeft de Amerikaanse senaat verzocht in de notulen een brief op te nemen, waarin de voormalige staatssecretaris van Oorlog, Harry Woodring, aan een van zijn vrienden schreef, dat generaal Marshall „zijn eigen schoonmoeder zou verkopen, als dit zijn persoonlijke belangen zou kunnen dienen" en dat de generaal een man is, „die zijn beginselen en zijn geloof zou verloochenen om zijn politieke en militaire positie te behouden".

Woodring maakte van 1936 tot 1940 deel uit van de regering-Roosevelt. Het verzoek van McCarthy vloeit voort uit de motie van afkeuring van de democratische senator Fulbright, waarin deze McCarthy er met name van beschudigt in een rede in 1951 een felle aanval te hebben gedaan op generaal Marshall.

Woodring heeft bevestigd, dat hij de desbetreffende brief had geschreven. Hij zeide aanvankelijk grote achting voor generaal Marshall te hebben gehad, doch na diens missie in China had hij het vertrouwen in de generaal verloren door de wijze, waarop deze Tsjang Kai Sjek had „verkocht". De senaat heeft inmiddels aan een commissie bestaande uit 3 democraten en 3 republikeinen, opdracht gegeven te onderzoeken, of er een motie van afkeuring tegen McCarthy moet worden ingediend.

Lees de „AMIGOE"

HERDENKING IN DUBLIN

Het eeuwfeest van de Katholieke Universiteit van Ierland

(Bijzondere correspondentie)

Van 18 tot 23 Juli heeft de University College van Dublin op zeer plechtige wijze het feit herdacht, dat honderd jaar geleden John Henry Newman, in 1851 aangewezen als rector van de Katholieke Universiteit van Ierland, op 4 Juni 1854 zijn eed als rector aflegde en 9 November daaropvolgend zijn beroemde inaugurale rede hield. In de Universiteit van Dublin zag Newman niet zozeer een nationale Ierse stichting als wel een Katholieke Universiteit voor heel de Engels-sprekende wereld: een instituut, dat, ingericht naar het voorbeeld van de Leuvense Alma Mater, een brandpunt zou worden van Katholieke wetenschapsbeoefening in de Engels-sprekende landen. Newman's Catholic University bleek in de vorm, die hij zich gedacht had, nauwelijks levensvatbaar, maar iets van het vuur, door hem ontstoken, bleef toch door de jaren heen branden en na vele peripetieën groeide uit Newman's stichting het huidige University College, bloeiende inrichting van hoger onderwijs, dat zich met recht als de wettige opvolger van Newman's stichting beschouwt. Het University College ontving in 1909, tezamen met de Catholic University Medical School, een charter als University College Dublin, dat een deel vormt van de National University of Ireland.

Achttien eredoctoraten

Het University College Dublin vertoont niet het universele, internationale karakter, dat Newman aan zijn stichting had willen geven, maar het speelt wel een zeer belangrijke rol in het geestelijke en politieke leven van de Ierse vrijstaat.

Het moet voor de Ierse Katholieken, die zich zo zeer bewust zijn van de grote rol, welke hun voorvaderen gespeeld hebben bij ontstaan en ontwikkeling van een Christelijk Europa, een grote voldoening geweest zijn, te zien, hoe in deze dagen hun jubilerende universiteit geëerd werd door de aanwezigheid van een groot aantal geleerden, samengekomen als afgevaardigden van talloze universiteiten van Europa en Amerika. In de vele toespraken, die werden gehouden, werd niet alleen steeds weer de naam van de grote Engelsman Newman genoemd, maar werden ook herhaaldelijk de namen gehoord van de Ierse monniken, die eens van uit het kleine eiland in het Westen uitzwermden naar het Europese vasteland, om er, mèt hun rigoureuze geloofspraktijken, de elementen van een Christelijke cultuur te brengen.

Typerend voor het Christelijke zelfbewustzijn en de trots van dit Katholieke volk was de predikatie, waarmede de aartsbisschop van Dublin, dr. John C. McQuaid, onder de pontificale mis op Zondag 18 Juli de feestelijkheden inleidde. Het is wonderlijk — zo zeide de Aartsbisschop, die als tekst van zijn predikatie Matth. 2,19,20 gekozen had — dat, toen God Zijn schepselen wilde verlossen, dezen terstond hun Verlosser wilden doden. De mensgeworden God moest vluchten naar Egypte en toen eindelijk gestorven waren degenen, die het Kind wilden doden, keerde Hij terug naar Zijn eigen, uitverkoren volk van Israel. Maar weer zouden de mensen Hem naar het leven staan tot het wrede einde op Calvarië; maar wat scheen te zijn de overwinning van de trots der mensen, was, in Gods raadsbesluiten, de vervulling van Zijn liefhebbende Voorzienigheid jegens heel het menselijk geslacht en op de kruisdood volgde de verrijzenis en de zending van de Heilige Geest. Wanneer, zo vervolgde de Aartsbisschop, wij thans het eeuwfeest van de Katholieke Universiteit vieren, dan gedenken wij een andere daad van Gods liefhebbende voorzienigheid. Na drie eeuwen van vervolging en lijden daagde ook voor ons het licht van de verrijzenis, het geloof straalde weer over het land en de stichting van een Katholieke Universiteit was een van de uitingen van dit nieuwe leven. Na de geschiedenis van Newman's stichting in het kort te zijn nagegaan, besloot de Aartsbisschop als volgt:

Door alle donkere eeuwen heen heeft God ons gelovig volk geleid. Onze menselijke ogen kunnen de nevelen van de komende eeuwen niet doorboren, maar onze kennis van het verleden leert ons, dat de heiliging van ons volk altijd het beeld zal vertonen van het leven en lijden van Christus.

De eigenlijke academische plechtigheden begonnen op Maandagmorgen met de aanbieding van adressen van gelukwens door de vertegenwoordigers van een zeventigtal universiteiten.

De schilderachtige bontheid va academische gewaden verleende bijzondere charme aan deze plech heid. Nederland was vertegenwoord door afgevaardigden van de univers ten van Leiden, Utrecht en Nijme Nadat alle afgevaardigden hun ad van gelukwens aan de aartsbissch van Dublin, in zijn kwaliteit van R tor van de Katholieke Universiteit, h den aangeboden, lazen de vertegenwo digers van Oxford en Leuven hun, het Latijn gestelde, gelukwensen vo Tevoren had dr. E. de Valera, als k selier van de universiteit, de bezoek in het Iers toegesproken en het w van zijn universiteit vergeleken mèt der oude Ierse monastieke centra, Bangor en Lismore, Clonard en Cl macnoise.

Een laatste hoogtepunt in de la reeks van plechtigheden en recep was het verlenen van achttien docto ten honoris causa, in een plechtige demische zitting, gepresideerd door E. de Valera. Onder de doctores ho ris causa waren Z.H.Exc. dr. Man aartsbisschop van Melbourne; Z.H.E dr. Fulton J. Sheen, hulpbisschop New York, de bekende radiospre prof. Ronald A. Knox, van de univer teit van Oxford, bijbelgeleerde, ess ist en auteur van een nieuwe Eng bijbelvertaling; Mgr. Louis de Ra maeker, President van het hoger In tuut voor Philosophie te Leuven; J. Festugière O.P., beroemd godsdie historicus; prof. L. Gedda, presi van de internationale organisatie Katholieke medici; prof. E. Kirs baum van de Gregoriana te Rome.

Ter gelegenheid van het eeuwfe verscheen bij Browne & Noland L Dublin, een uitgebreid werk over geschiedenis van de Katholieke Uni siteit van Ierland, onder de t **Struggle with Fortune**, uitgegeven de president van University College Michaël Tierney.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

21

„Luister, Johnnie," zei Hilton (hij was de enige van de bemanning, die Norden bij zijn voornaam noemde: voor de rest was hij altijd de kapitein), „het staat nu wel vast, dat er iets met onze luchtdruk aan de hand is. Hij loopt voortdurende terug. Over een dag of tien zullen we onder het voorgeschreven minimum zijn.

„Verduiveld! Dus dan moeten we er iets tegen doen. Ik hoopte, dat we het zo konden laten, totdat we het dok in zouden gaan."

„Ik ben bang, dat we zolang niet kunnen wachten. Die minima zijn natuurlijk belachelijk overdreven. Een lek, dat tien keer zo groot is, zou nog niet eens in ernst gevaar kunnen opleveren. Maar de luchtdrukstaten moeten, wanneer we thuis komen overgelegd worden aan de Interplanetaire Veiligheidscommissie, en het lijdt wel geen twijfel, of het een of ander nerveus oud wijf zal de grootste herrie beginnen te schoppen, wanneer we onder het minimum gaan."

„Waar denk je, dat het aan ligt?"

„Bijna zeker aan een lek in de kiel."

„Dat lek van jou in de buurt van de Noordpool waar jij het altijd over hebt?"

„Neen, dat geloof ik toch niet. Dit is te plotseling gekomen. Ik denk, dat we opnieuw doorboord zijn."

Norden was lichtelijk geërgerd. Het oplopen van kleine gaten tengevolge van meteoorstof kwam twee of drie keer per jaar voor op een schip van deze afmetingen. Men liet het gewoonlijk op zijn beloop, totdat het te erg werd, maar dit gat scheen een tikje te groot om verwaarloosd te worden.

„Hoelang zal het duren eer het lek gevonden is?"

„Dat is het ongeluk," zei Hilton, nu eveneens met ergernis. „We hebben maar één lek-detector, en vijftigduizend vierkante meter kiel-oppervlak. Het zal wel een paar dagen duren, voordat die in z'n geheel onderzocht zijn. Was het nu maar een flink gat geweest, dan zouden de automatische dwarsschotten wel op hun plaats geschoven zijn en het voor ons ontdekt hebben."

„Ik ben maar blij, dat ze het niet gedaan hebben!" grinnikte Norden. „Hoe zouden we ons daar uit hebben moeten praten tegenover een passagier, die alles weten wil en op dramatische climaxen uit is?!"

Jimmy Spencer, die zoals gewoonlijk te doen kreeg, waar niemand anders gek op was, vond het gat drie dagen later na niet meer dan twaalf keer het schip rond te zijn geweest. Het scheen niet meer dan een krasje en was nauwelijks zichtbaar voor het blote oog, maar de overgevoelige lek-detector had het feit geregistreerd, dat het vacuum in de buurt van dit deel van de kiel niet zo volkomen was al het moest zijn. Jimmy had met krijt de plaats aangegeven en was dankbaar teruggegaan in de luchtsluis.

Norden haalde de plannen van het schip te voorschijn en kon aan de hand van Jimmy's rapport ongeveer de plaats aanduiden. Toen floot hij zachtjes en zijn wenkbrauwen gingen omhoog.

„Jimmy," zei hij, „weet meneer Gibson, wat je aan het doen bent?"

„Neen," zei Jimmy, „ik ben gewoon doorgegaan met hem zijn astronautische lessen te geven, hoewel het een heel werk is om het zo goed te doen als —"

„Goed, goed!! Denk je, dat iemand anders hem over dat lek gesproken heeft?"

„Ik weet het niet, maar ik denk, dat hij er wel over begonnen zou zijn, als hij er iets van had gehoord."

„Goed, maar let nu eens goed op. Dat vervloekte gat zit midden in de wand van zijn hut en als je er tegen hem één woord over zegt, dan vil ik je met huid en haar. Verstaan?"

„Ja," stamelde Jimmy en nam ijlings de benen.

„En nu?" zei Hilton en hij zei het berustend.

„We moeten Martin uit de buurt zien te krijgen onder het een of ander voorwendsel en het gat zo vlug mogelijk dicht maken."

„Het is zonderling, dat hij er niets van gemerkt heeft. Het moet toch heel wat lawaai gemaakt hebben."

„Hij was waarschijnlijk niet in zijn hut, toen het gebeurde. Wat mij verbaast, is, dat hij de tocht niet gevoeld heeft. Die moet aanzienlijk zijn."

„Waarschijnlijk minder merkbaar door de gewone luchtcirculatie. Maar waarom niet alles aan Martin verteld? Het is toch eigenlijk helemaal niet nodig om zo melodramatisch te doen."

„O neen? Stel je voor, dat Martin zijn publiek vertelt, dat een meteoor van de twaalfde grootte een gat in het schip geslagen heeft — en dan ter geruststelling meedeelt, dat zoiets practisch op iedere reis gebeurt? Hoeveel van zijn lezers zullen begrijpen, niet alleen dat er geen werkelijk gevaar in schuilt, maar dat we ons er zelfs in normale omstandigheden helemaal niet druk over maken? Ik zal je zeggen, wat de reactie van het publiek daarop is. „Als het een kleintje was, zou het even goed een grote geweest kunnen zijn." De grote massa heeft nooit vertrouwen gehad in statistieken. En ik zie die koppen in de krant al: „Ares lek geslagen door meteoor!" Dàt zou een mooie reclame zijn voor het bedrijf!"

„Waarom dan niet eenvoudig tegen Martin gezegd, dat hij erover zwijgt?"

„Dat zou niet fair tegenover de arme kerel zijn. Hij heeft al in weken geen nieuws gehad om zijn artikelen wat mee te kruiden. Het zou veel menslievender zijn om maar niets te zeggen."

„In orde," antwoordde Hilton met een zucht. „Het is jouw plan. Ik was m'n handen in onschuld."

„Dat zal niet nodig zijn. Ik heb een plan, dat klopt als een bus. Waterdicht, om zo te zeggen."

„Dat interesseert me geen bliksem, of het waterdicht is. Maar is het luchtdicht?"

Zijn hele leven was Gibson geboeid geweest door technische snufjes en vindingen en het luchtduikerspak was weer zo'n ervaring welke hij voegen kon bij de vele mechanismen, welke hij onderzocht en leerde beheersen. Bradley was aangewezen om zich ervan te overtuigen, dat Gibson volkomen begreep, wat hem volgens de voorschriften te doen stond, om hem mee te nemen het wereldruim in en ervoor te zorgen, dat hij tussen de sterren verdwaalde.

Gibson was vergeten dat de „wereldruim-costuums" op de Ares geen benen hadden en dat men er eenvoudig in zàt

(Wordt vervolgd).

Mislukte „huweliiks" reis

Montreal. — Een 41-jarige Amerikaan, zoon van een rijke advocaat in Maine, is geboeid van Canada naar de Verenigde Staten gebracht. Hij wilde in Canada een vliegtuig kopen en er mee naar Engeland vliegen om met prinses Margaret in het huwelijk te treden.

Toen hij op het vliegveld Dorval bij Montreal inlichtingen inwon over de aanschaffing van een vliegtuig, dat hem over de oceaan kon brengen, waarschuwde men zijn vader. De politie werd telegrafisch verzocht hem in handboeien terug te brengen. Een politieman zei, dat de man voldoende geld bij zich had om een vliegtuig te kopen.

Onlusten in Marokko

Port Lyautey. — Zaterdag zijn te Port Lyautey in Marokko 11 doden en meer dan 30 gewonden gevallen. De onlusten begonnen, toen Marokkaanse troepen de winkeliers, die gehoor hadden gegeven aan de stakingsoproep van de nationalistische Istiqlal, tot het openstellen van hun winkels trachtten te bewegen. Ongeveer duizend woedende Marokkanen plunderden het postkantoor, waarna de Europese ingezetenen in de Arabische wijk het moesten ontgelden. Een Franse vrouw werd met een bijl doodgeslagen, haar dochter doodgestoken en een andere dochter levensgevaarlijk gewond.

De secretaris-generaal van de Arabische Liga heeft de secretaris-generaal van de Verenigde Naties om interventie getelegrafeerd.

Om de Curacaose tennistitels

Dames Noordhoek -v.d. Brugge sloegen dames Elvers Hegt-Stomp

Mundo Nobo. — De voortgezette wedstrijden om het kampioenschap van Curaçao 1954 voor de dubbelspelen hebben de tennisliefhebbers Zondag jl. op de banen te Mundo Nobo volop spanning en mooi tennis gebracht. Het hoogtepunt van deze wedstrijden was ongetwijfeld de halve finale in het damesdubbelspel tussen de dames Noordhoek Hegt/Stomp en de dames Elvers/v.d. Brugge, welke wedstrijd na harde strijd door eerstgenoemde in hun voordeel werd beslist. Het was een goede wedstrijd met vele fraaie momenten en welke onder spanning werd verspeeld. In het verloop van dit verslag komen wij op deze wedstrijd nog speciaal terug.

In het heren-dubbelspel waren het Hinds/Floris die in de kwart-finale het geplaatste dubbel Hindori/Lourens in 3 sets wisten te slaan. Een fraaie en niet verwachte prestatie van dit gelegenheidsdubbel. Pimentel/Lampe plaatsten zich in de halve finale door een 3 sets overwinning op de Jongh/Hilbers, welke laatsten echter meer tegenstand boden dan verwacht en dan ook op een goede wedstrijd kunnen terugzien. Vooral de eerste set bleken zij zeer goed op dreef en het had niet veel gescheeld of zij hadden deze set genomen. Went/Noordhoek Hegt worden niet ernstig bedreigd door een goed spelende Barkeley/Kappel. De smashes en volley's van de winnaars waren echter te machtig voor hun tegenstanders, terwijl de sterkere services van Went/Noordhoek Hegt eveneens het spelbeeld beheersten. Een mooie wedstrijd speelden Gerharts/Phillip en Sparenberg/v.d. Brugge, welke strijd na 4 sets in het voordeel van eerstgenoemden werd beslist. De uitslag is hier dan ook geen juiste afspiegeling van het spelbeeld. Er werd dikwijls hard en langdurig om de punten gestreden. Verrassend waren vaak de harde, door het midden geslagen forehand drives van v.d. Brugge. Sparenberg speelde een goede wedstrijd en deed vaak goede dingen aan het net, doch beiden moesten het tegen de beter sluitende combinatie en het betere volleren van hun tegenstanders afleggen. Al met al echter een zeer aantrekkelijke wedstrijd.

In het dames-dubbelspel plaatsten de dames Hofland/Sanson zich door een 6—2; 6—1 overwinning op de zich goed verwerende dames Nieuwenhuizen/Evertsen in de finale. Laatstgenoemde dames konden zich moeilijk aan het harde drivespel van de winnende dames aanpassen. En, zoals wij reeds in de aanhof van dit verslag schreven, werd de strijd in de andere halve finale van het dames-dubbelspel wel de mooiste of beter gezegd de spannendste wedstrijd van de dag en zelfs van de tot nu toe gespeelde wedstrijden. Het had heel weinig gescheeld of de dames Elvers/v.d. Brugge waren met de overwinning gaan strijken. Een zeer aantrekkelijke dameswedstrijd waar het publiek volkomen meeleefde. Een wedstrijd waarin door beide partijen verbeten om elke punt werd gevochten. We mogen hier zeer roemen het zeer tactische spelen van de dames Elvers/v.d. Brugge, die blijk gaven van veel variatie in hun slagen en van een steeds veranderende wedstrijdtactiek. Vele mooie volleys tussen de dames v.d. Brugge en Stomp en vaak zeer goed netspel van de dames Elvers en Noordhoek Hegt, waarbij eerstgenoemde zelfs menigmaal een afmakende smash wist te plaatsen wat we over het algemeen hier in plaatselijk damestennis slechts zelden zien.

In de eerste set gaat de strijd gelijk op tot de score 2—2. Dan weet mevr. Elvers haar service-game te winnen en de score is 3—2 in het voordeel van de dames Elvers/v.d. Brugge.

Mevr. Stomp verliest haar service-game mede door enkele goede volley's van mevr. Elvers en de stand is 4—2. We zien dan in de zevende game een langdurige strijd met vaak lange drive-duels en prima afmakend netspel van de dames Stomp en Elvers, welke game door de dames Noordhoek Hegt/Stomp wordt gewonnen. 4—3. Mevr. v.d. Brugge kan dan haar service-game niet houden en de score is 4—4. Mevr. Stomp speelt nu een zeer sterke service-game en mevr. Noordhoek Hegt maakt de teruggespeelde kansloos af aan het net en de score is nu 5—4 in het voordeel van de dames Noordhoek Hegt/Stomp. Tot 7—7 gaat de strijd nu om en om, waarbij we melding maken van een prachtige smash van mevr. v.d. Brugge in de 13e game. Het wordt 8—8. Dan kan Mevr. Stomp haar service game niet houden en wanneer mevr. v.d. Brugge dit wel met de hare weet te doen is deze eerste met de score 10—8 in het voordeel van de dames Elvers/v.d. Brugge beslist. In de tweede set plotseling een geheel ander spelbeeld zoals dat alleen maar bij tennis mogelijk is. Alles lukt nu bij de dames Noordhoek Hegt/Stomp en elkaar goed aanvullend geven zij hun tegenstandsters geen kans en onbedreigd brengen zij deze 2e set met de score 6—1 op hun naam. Het ziet er nu naar uit, dat de dames Noordhoek Hegt/Stomp deze wedstrijd in tegenstelling tot de 1e set nog gemakkelijk gaan winnen. Doch is en blijft tennis en geen wedstrijd wordt gewonnen voor de laatste bal geslagen is. In de final-set zijn het de dames Elvers/v.d. Brugge die uitstekend spelend een 3—0 voorsprong nemen. In de derde game 2 harde smashes van mevr. Elvers. Mooie duels tussen mevr. v.d. Brugge en Stomp, waarbij eerstgenoemde met uitstekende crossdrives steeds maar weer de backhand van mevr. Stomp bombardeert. Deze weet echter steeds het juiste antwoord te vinden al moet zij af en toe voor deze steeds weerkerende druk wijken. Dan weet mevr. Noordhoek Hegt met enkele prima services haar service-game te behouden en het is 3—1. Op mevr. Elvers haar service-game weet mevr. Stomp enkele goedgeplaatste volley's te geven en de stand is 3—2. Voor de dames Elvers/v.d. Brugge. In de zesde game een schitterende volley van mevr. Noordhoek Hegt en na een vinnige strijd weten de dames Noordhoek Hegt/Stomp ook deze game te winnen. Het wordt 4—3 voor laatstgenoemden, hetgeen wil zeggen 4 games achter elkaar. Deze zevende game was een zeer spannende welke helaas door een double fault van mevr. v.d. Brugge werd besloten. In de achtste game geeft mevr. Elvers prachtig netspel te zien de score wordt weer gelijk 4—4. De negende game in deze final-set wordt de mooiste van de wedstrijd. Eerst een onhoudbare smash van mevr. Elvers, gevolgd door een even onhoudbare smash van mevr. Stomp, waarna een langdurige raelly tussen de dames Noordhoek Hegt en v.d. Brugge welke door eerstgenoemde wordt gewonnen. In de 10e game wordt het telkens weer dueche. Om en om worden de punten gewonnen. Het wordt advanted striker, advanted server. Het wordt op de service-game advanted server en dan slaat mevr. v.d. Brugge de bal uit en is deze zeer spannende halve finale door de dames Noordhoek Hegt/Stomp met de score 8—10; 6—1; 6—4 gewonnen.

En hieronder volgen de volledige uitslagen:

Mevr. Lenderink/Hr. Gerharts slaan het echtpaar v.d. Brugge met 6—3; 6—1. Mevr. Easton/de Jongh slaan Mej. v.d. Ham/Lourens met 6—3; 2—6; 8—6. Mevr. Bergkamp/Pimentel slaan Mej. Nieuwenhove/Brakke met 6—2; 6—2.

Heren Gerharts/Phillip slaan de heren Sparenberg/v.d. Brugge met 6—4; 3—6; 6—0; 6—3. Heren Went/Noordhoek Hegt slaan de heren Barkeley/Kappel met 6—3; 6—4; 6—2. Heren Pimentel/Lampe slaan de heren de Jongh/Hilberg met 8—6; 7—5; 6—1. Heren Floris/Hinds slaan de heren Hindori/Lourens met 6—4; 6—4; 6—4. De dames Hofland/Sanson slaan de dames Nieuwenhuizen/Evertsen met 6—2; 6—1. De dames Noordhoek Hegt/Stomp slaan de dames Elvers/v.d. Brugge met 8—10; 6—1; 6—4.

Hedenmiddag worden op de banen te Mundo Nobo de volgende kwart-finale wedstrijden verspeeld t.w. Mevr. Elvers/Lampe — Mevr. Stomp/Noordhoek Hegt. Mevr. Bergkamp/Pimentel — Mevr. Sanson/Kion.

De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden luidden: Noordhoek Hegt-Mevr. Stomp slaan mevr. Elvers-dhr Lampe met 8—6, 1—6 en 7—5; mevr. Bergkamp-Pimentel slaan mevr. Sanson-dhr Kion met 6—4 en 6—2.

DE POSTDUIVEN VLIEGEN

Willemstad. — Gisteren hield de Postduivenhouders-vereniging „Curaçao" haar derde wedvlucht uit een serie van zeven voor jonge vogels vanuit Bonaire.

De uitslagen hiervan waren als volgt:

1—2—3 A. J. Betz.
4—6—7—13 Gebr. Goilo.
5—8—9—10—11—12—14 Prins.

De stand voor het Hokkampioenschap is thans:

1. A. J. Betz. 386 pnt. Alg. gem. 29,69
2. Gebr. Goilo 185 „ „ „ 12.33
3. H. Prins 284 „ „ „ 11.36

De eerste duif behaalde een snelheid van 1507 meter per minuut. Als bijzonderheid kan worden vermeld, dat deze vogel het eerste kruisingsproduct is tussen een schildmeeuw en een postduif, beiden geimporteerd uit Nederland, en dat deze na eerst drie dagen te zijn weggebleven bij de eerste vlucht thans twee maal achtereen met ruim verschil de eerste prijs wist te winnen.

Alle vogels keerden op de hokken terug.

De uitslag van de zevende wedvlucht voor jonge vogels vanaf Westpunt, welke enige weken geleden werd gehouden, en welke tevens de laatste is in deze serie, is als volgt:

1—2—3 Gebr. Goilo.
4—5—6— A. J. Betz.

De definitieve stand voor het Hokkampioenschap is derhalve:

1. Gebr. Goilo 705 pt. Alg. gem. 24,31
2. A.J. Betz. 1227 „ „ „ 21,91

Willemstad. — Ook de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" hield gisteren de vierde uit een serie van 5 wedvluchten voor oude en jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire; 12 liefhebbers namen aan deze wedvlucht deel, met een totaal aantal van 87 duiven.

De uitslag was als volgt:

Gebr. Rober 1, 17, 24, 29.
Van Lit 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 13, 15, 23, 31.
Jolen 5, 22, 28.
Hofmans 8, 12, 19, 32.
Paulina 11, 16.
Boelhouwer 14, 26, 30.
Zieck 18.
Willems 20, 21.
Trappenberg 25.
v.d. Plaat 27.

De stand na deze vierde wedvlucht is:

Voor het kampioenschap „Onaangewezen vogels": Van Lit 769 pt; Comb. Anemaet de Boef 472 pt; Willems 436 pt; Gebr. Rober 422 pt; Hofmans 398 pt; Jolen 383 pt; Paulina 256 pt. v.d. Ham 236 pt; Zieck 231 pt; Vis 223 pt; Boelhouwer 173 pt; v.d. Plaat 169 pt; Trappenberg 163 pt en Fikkert 13 pt.

Van de Curacaose sportvelden

Voor het **kampioenschap „Aangewezen vogels"**: Van Lit 375 pt; Jolen 270 pt; Gebr. Rober 202 pt; Boelhouwer 137 pt; Willems 136 pt; Hofmans 123 pt; Comb. Anemaet—de Boef 98 pt; v.d. Plaat 64 pt; Zieck 56 pt; Vis 43 pt; Paulina 39 pt; v.d. Ham 23 pt; Trappenberg 18 pt en Fikkert 13 pt.

Voor de **„Three Horses Beer beker"**: Van Lit 351 pt; Comb. Anemaet—de Boef 167 pt; Boelhouwer 137 pt; Willems 130 pt; Hofmans 103 pt; Gebr. Rober 100 pt; Zieck 92 pt; Paulina 74 pt; v.d. Plaat 34 pt; Vis 34 pt en Trappenberg 18 pt.

Voor **de „P. Sluis beker"**: Van Lit 1701 pt; Willems 1299 pt; Jolen 1144 pt; Gebr. Rober 1064 pt; Paulina 1061 pt; Hofmans 915 pt; Comb. Anemaet—de Boef 861 pt; Vis 787 pt; Fikkert 640 pt; Ellis 545 pt; v.d. Plaat 519 pt; Romondt 356 pt; Zieck 197 pt; Trappenberg 145 pt; v.d. Ham 127 pt en Van Eer 100 pt.

Voor de **„Zilveren Standaard"** uitgeloofd door Mevr. L. Willems: Van Lit 391 pt; Willems 283 pt; Jolen 270 pt; Comb. Anemaet—de Boef 259 pt; Gebr Rober 243 pt; Hofmans 238 pt; Zieck 200 pt; Vis 162 pt; Paulina 158 pt; Trappenberg 147 pt; Boelhouwer 137 pt; v.d. Ham 127 pt; v.d. Plaat 105 pt en Fikkert 13 pt.

De hoogst gemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald, was 1550,412 meter per minuut.

Sithoc heeft nieuw bestuur

Willemstad. — Sithoc heeft een nieuw bestuur gekozen, dat er als volgt uitziet: Voorzitter Hector Weeber; vice voorzitter J. Dominguez; 1ste secretaris H. Kirigorie, Saliña Abao 18; 2de secretaris A. Melfor, 1ste penningmeester E. Flores, 2de penningmeester H. Hennep. De heren C. Boekhoudt, E. Ellis, E. Wallé, G. Krips en K. Lourens zijn benoemd tot commissarissen.

VAART EN VLUCHT

Haven: in 13 tankers (uit 11), 7 vrachtschepen (2) en 3 zeilboten (7). Er landden 6 passagiers, 15 vertrokken en 3 kwamen in transito.

Hato: 16 vliegtuigen landden en 15 vertrokken: 153 passagiers landden, 170 vertrokken en 102 kwamen in transito.

Aruba Jrs. had niet veel moeite met trappers

Oranjestad. — De vele bezoekers die Zaterdagavond van Santa Cruz naar het Wilhelminastadion waren gekomen om de Trappers tegen de Aruba Juniors te zien spelen hebben wel van een enthousiaste maar niet van een op hoog peil staande wedstrijd kunnen genieten.

Na het beginsignaal van scheidsrechter van der Kuyp ondernam Aruba Jrs enige aanvallen op het Trappers heiligdom waar keeper Werleman enige malen handelend moest optreden. Bij een keihard schot van Brion zag Werleman kans door vallende een doelpunt te voorkomen terwijl hij even later een schot van Briezen tot hoekschop verwerkte.

De Trappers speelden het leer veel door het midden waardoor de beide vleugelspelers Pena en Croes teveel werden verwaarloosd terwijl voorts de aanvallen der Santa Cruzers te slordig werden afgewerkt en het spel daardoor onproductief werd. De Aruba Jrs voorhoede waar Briezen weer in was opgenomen was zeer levendig en samen met de halflinie waar Molina als middenhalf fungeerde vormden zij een steeds dreigend gevaar voor het Trappersdoel. Nadat Briezen, Bota en Brion de Trapperskeeper Werleman in goede vorm hadden aangetroffen en Molina het eens met een ver schot geprobeerd had namen de Aruba Jrs in de 21ste minuut na de hervatting de leiding, toen Kemp. die als back eens mede naar voren gekomen was, de bal hoog voor het Lafamadoel plaatste en de toesnellende Briezen het leer onhoudbaar voor de Trapperskeeper in het net kopte. 1—0. Ofschoon de Trappers er nog eens een schepje bij opzetten kregen zij geen kans tegen de hechte verdedigers Laroza en Kemp die gesteund door Molina geen enkele kans weg gingen geven. Keeper Hernandez had het daardoor wel erg rustig in het doel.

Ongeveer een kwartier na de hervatting vergrootte Aruba Jrs de voorsprong toen Steba een mooie voorzet van rechts keurig langs Werleman in het Trappersdoel kopte. 2—0. Trappers was toen een verslagen ploeg. Wel speelden zij enthousiast verder maar de levendigheid der voorwaartsen ontbrak. De Aruba Jrs namen het spel geleidelijk geheel in handen. Door een fout van keeper Werleman werd de stand op 3—0 gebracht toen deze een kalm door Briezen ingeschoten bal uit zijn handen in het net liet springen.

Enige minuten voor het einde kwamen de Trappers nog even pittig opzetten en voor het Aruba Jrs doel kwam meer leven. Laroza en Hernandez gaven de Trappers geen kans en zo kwam het einde met een verdiende zege voor de Aruba Jrs..

Korfbalcijfers van Jong Aruba en Hollandia Jrs.

Oranjestad. — De juniors van Hollandia die Zaterdagmiddag naar de Noord vertrokken om tegen de junioren van Jong Aruba te spelen zullen wel niet verwacht hebben dat zij met dubbels cijfers huiswaarts gezonden zouden worden. Na een wel sportieve maar eenzijdige strijd hebben de Jong Arubanen getoond op eigen terrein echter goalgetters te zijn. Voor de rust scoorden zij 4 maal terwijl zij na de rust de stand op 10 — 0 brachten. De Hollandianen zagen geen kans het net te vinden.

R.C.N. verliest op eigen terrein

Oranjestad. — De mannen van R.C.N. hebben het op hun terrein te Tanki Leendert niet kunnen maken tegen de reserves van Hollandia. Met een 1—0 nederlaag moesten zij genoegen nemen en de beide competitiepunten van de B-klasse gingen mede naar de Arendstraat.

Botafogo wint van R.C.A.

Oranjestad. — De Botafogo Jrs hebben Zaterdagmiddag in het R.C.A-centrum een overwinning behaald op de junioren van R.C.A. Het was een wat eenzijdige strijd waarin de Botafogos tot vijf maal toe het net wisten te vinden tegen de R.C.A.-ers geen enkele maal. De 5—0 overwinning is wel verdiend.

Dakota Juniors geklopt

Oranjestad. — De Dakota Jrs hebben Zaterdagmiddag op eigen terrein het onderspit moeten delven tegen de Paradera jeugd. De Paradera knapen die in het begin van de competitie wat schuchter zijn begonnen laten de laatste weken steeds van zich horen en wij zijn er wel van overtuigd dat de Paraderajongens een goede kans op het kampioenschap hebben. Met niet minder dan een 4—0 overwinning keerden zij Zaterdagmiddag huiswaarts

HERTEN AANGEKOMEN

Oranjestad. — Met een schoener werden uit Colombia aangevoerd twee hertjes, welke aan de hoede van de heer Kemmink zijn toevertrouwd. Uitgehongerd als zij waren van de reis, vielen de herten op een grote bak met aardappelschillen aan. Er wordt nu gewerkt aan een definitie onderkomen voor de dieren en mogelijk wordt dit het begin van het door de heer Kemmink zo lang begeerde hertenkamp.

BURGERLIJKE STAND

Oranjestad. — **Geboren op:** 12 Juli zoon van R. O. Pantophlet, zoon van A. Henson en D. Marshall; 13 Juli dochter van J. Maduro; 18 Juli dochter van A. Clarke en V. Conner, zoon van E. Jones en P. Dowling; 19 Juli dochter van L. R. Orman, dochter van L. Brain en A. Thomas, dochter van V. M. Isidora, zoon van V. Lee en J. C. Chen-Choi; 20 Juli dochter van A. Henriquez en R. Orman, dochter van P. Sateney en H. Joseph, dochter van M. Werleman en J. Croes; 22 Juli zoon van C. Leest; 23 Juli zoon van S. v. Ridderstraat en T. Quandus; 24 Juli zoon van J. Croes en M. Duplessy; 25 Juli dochter van S. Scatliffe en V. Delleter, dochter van A. Rafine en C. Werleman, dochter van A. Fafine en C. Werleman, zoon van R. Croes en S. Maduro; 26 Juli zoon van M. Carrasquero en C. Brete, zoon van G. Koolman en T. Falconi; 27 Juli dochter van N. de Jongh en P. Farro, dochter van A. Herrera en B. Bernadina; 28 Juli dochter van B. Dania en E. La Cruz, zoon van T. Croes en L. Lopez, zoon van F. Tsoi en J. Palacio; 29 Juli zoon van M. da Silva en M. Nascimento, zoon van E. Cuba en O. Zeppenfeldt.

Getrouwd op Juli: 28 S. Tromp en E. Farro; 29 A. Croes en L. T. Tromp; 31 G. de Haas en M. I. Hironimo, C. C. Turner en M. Frances, E. L. Winfield en J. . Hassell, R. J. Barton en H. L. Hewlitt, D. Quandt en M. L. Lioe-A-Tjam.

Lafama stoorde Dakota's kampioensdroom

Oranjestad. — Weinigen van de vele bezoekers die Zaterdagmiddag de tribunes in het Wilhelminastadion bevolkten zullen hebben vermoed dat Lafama het sterke Dakota dat nog geen enkele nederlaag in de competitie 1954 der A klasse geleden had, op de knieën zou dwingen.

Reeds in de eerste minuten na het beginsignaal ontwikkelde zich een levendige strijd waarbij beide ploegen elkaar niets toegaven.

Toen er 25 minuten gespeeld waren en beide doelen beurtelings onder schot waren genomen nam Lafama onverwachts de leiding. Bij een snelle aanval plaatste de linksbinnen de bal hoog voor het Dakota doel. Een kopbal van de linksbuiten die naar binnengezwenkt was, een tikje van het hoofd van de snel reagerende middenvoor en de Dakota keeper deed een vergeefse sprong naar het in het net verdwenen leer. 1—0.

Nauwelijks is de bal voor de tweede helft aan het rollen gebracht of de Dakota aanhang kreeg reden tot juichen. Zonder dat Lafama-spelers een schijn van kans kregen, het leer aan te raken was het Williams die na een snelle reactie de Lafamakeeper geen schijn van kans gaf en de stand op gelijke voet bracht. 1—1.

In de 32ste minuut nam Lafama de leiding en legde daarmede de overwinning vast. Linksbuiten Arends die naar binnengekomen middenhalf Maduro omspeelde gaf het leer daarna snel aan Bareno die op zijn beurt keeper Wiersma geen kans gaf. 2—1. Wel hebben de Dakotanen door alles op alles te zetten getracht de achterstand weer weg te werken, het mocht niet gelukken.

KATHOLIEK KWARTIERTJE

Oranjestad. — Vrijdagavond a.s. om 9.15 zullen de Z.E. pastoor Burgemeester en de Z.E. pater Ernkamp het Katholiek Kwartiertje voor Radio Kelkboom verzorgen.

ONTVANGST T.G.V. COMMANDO-WISSELING

Oranjestad. — Ter gelegenheid van de commando-wisseling en afscheid Overste Nass, gaf Majoor Veenhuys gisteravond een receptie in de longroom van de Mariniers-kazerne te Savaneta.

Haiti. — De hotels zijn voor 90% volgeboekt gedurende deze zomer. „A Guide to Haiti" is een brochure die verkrijgbaar is bij het Haitiaans Toeristenbureau in New York. Dit geillustreerde boekwerkje geeft informaties omtrent hotels, tours, restaurants, wat te zien en wat te doen.

De Europese zwem-kampioenschappen

Nederlandse zwemmers en zwemsters aangewezen

Enschede. — Van de nationale zwemkampioenschappen die in Enschede zijn gehouden luiden de voornaamste resultaten:

Dames 100 m. vrije slag: Geertje Wielema (HZC) 1 min. 7.2 sec.; Dames 400 m. vrije slag: Tine van Brenk (Robben) 5 mina 28.3 sec.; Dames 100 m. rugslag: Geertje Wielema (HZC(1 min. 15 sec.; Dames 100 m. schoolslag: Rika Bruins (GZPC) 2 min. 59.6 sec.; Dames 100 m. vlinderslag: Nel Garritsen (RDZ) 1 min. 23 sec..

Heren 100 m. vrije slag: Willemse (Robben) 59.6 sec.; Heren 400 m. vrije slag: de Jong (LZO) 4 min. 59.2 sec.; Heren 100 m. rugslag: Korteweg (AZC) 1 min. 9.8 sec.; Heren 200 m. schoolslag: Bekkering (Sleutelstad) 2 min. 46.9 sec.; Heren 200 m. vlinderslag: Muller (Dolfijn) 2 min. 50.1 sec..

Na afloop van de wedstrijden werden de volgende zwemsters en zwemmers aangewezen om Nederland te vertegenwoordigen bij de Europese kampioenschappen in Turijn in begin September, aansluitend op de landenwedstrijd Joegoslavië-Nederland in Zadar aan de Adriatische Zee: Willemse (Robben) 100 m. vrije slag evenals Devreng van (AZC). Voor de 400 m. vrije slag Willemse en de Jong. Voor de 1500 m. vrije slag Willemse en de Jong; voor de 4 x 200 m. Willemse, de Jong, devreng en Swyghuisen van het IJ; voor de 200 m. schoolslag Bekkering en van Zijl van „Sleutelstad"; voor de 200 m. Vlinderslag Buyze van HZPC en Muller. Voor het schoonspringen van Mollè

Van de dames gaan mee: Geertje Wielema en Loes Zandvliet voor 100 m. vrije slag; Tine van Brenk en Hettie Balkenende van ZAR voor de 400 m.. De ploeg voor de viermaal 100 m. zal bestaan uit Geertje Wielema, Loes Zandvliet, Hettie Balkenende en Joke de Korte. Geertje Wielema en Joke De Korte zullen de Nederlandse kleuren verder verdedigen op de 100 m. rugslag en Rika Bruins en Nel van Opstal op de 200 m. schoolslag. Nel Garritsen en Corry Plak gaan mee om uit te komen op de 100 m. vlinderslag. Reserve zwemstertje is Cokcy Gastelaars. Als schoonspringsters gaan in het gezelschap mee Els van der Horn van het IJ en Anny Tenkink van Simaica.

Het waterpoloteam van Nederland zal bestaan uit:

van Gelder, Bijlsma, Korevaar, Luchs. Muller, van Feggelen en Smol plus nog twee aan te wijzen spelers.

Augsburg. — In de Beierse stad Peitung (7000 inwoners) zijn bijna driehonderd gevallen van typhus gesignaleerd. De gezondheidsdienst heeft kerkdiensten en andere samenkomsten verboden.

Dr. en Mevrouw
J. E. M. ARENDS-LACLE
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun dochter
CLARA
met de Heer
RUDOLF MIGUEL ARENDS.

De Heer en Mevrouw
A. MAX ARENDS-LACLE
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun zoon
RU
met Mejufrouw
CLARA LEONSA MARIA ARENDS.

Huwelijksinzegening in de St. Franciscuskerk op den 12n Augustus 1954, om 7.30 p.m.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnoodiging te beschouwen.

Receptie: 9,00 p.m. - 11.00 p.m.

Wilhelminastraat No. 8 - Oranjestraat, ARUBA, N.A.

Zal Frankrijk zijn economische belangen in Indo-China verliezen?

Ongerustheid bij Vietminh

Fabrieken sluiten

(Van onze fin. correspondent te Parijs)

Voor vele Fransen is alles verloren voor hun land in de gebieden van Indo-China. Vroeg of laat zullen zij moeten afzien van elke invloed, elk belang omdat zij gedwongen zullen zijn een systematische tactiek van uitschakeling te aanvaarden, welke zij zowel van de rechts- als van de linksgezinde inheemsen zullen ondervinden. Enerzijds heeft men te maken met de communistische methodes van algehele uitwissing van elk spoor van „kapitalisme"; anderzijds constateert men een koortsachtige drang der Indochinezen om verlost te worden van de leiding en de tegenwoordigheid der Fransen. Deze leiding en deze tegenwoordigheid beschouwden zij als een onderhorigheid ofschoon zij zich bewust zijn, dat de bescherming van het Franse leger hun veiligheid op het oog had.

De toestand zal diepgaande wijzigingen ondergaan op politiek gebied na het sluiten van de vrede, en na de onafhankelijkheid van de Vietnam. Men moet het handig spel van China niet uit het oog verliezen. Een onafhankelijke houding van Vietminh is niet denkbaar, maar Peking zou wel eens, om zich te bevrijden van de voogdijschap van Moskou, steun kunnen zoeken bij Frankrijk. Men is geneigd dit te denken, ofschoon de aanwijzingen in die richting zwak zijn. In elk geval zouden de Verenigde Staten bereid zijn om Saigon te helpen.

Het zal interessant zijn om de houding van de Vietminh gade te slaan tijdens de onderhandelingen, die voor de deur staan bij het vaststellen van de onderdelen van de wapenstilstand. Men zal dan kunnen zien of het verlangen om de eenheid van het land te verwezenlijken sterker is dan de gehoorzaamheid aan Moskou. Vele dingen kunnen gebeuren door de geestesgesteldheid, die zich zal openbaren gedurende de drie honderd dagen, waarin de legers opnieuw moeten worden gegroepeerd en het daaropvolgende jaar, dat de verkiezingen zal voorafgaan.

Tot nader order zal het particulier bezit worden gerespecteerd. De bezittingen en de personen van Franse oorsprong zullen worden gerespecteerd, maar het recht wordt voorbehouden om zo op te eisen en te onteigenen tegen vergoeding. Mendès-France heeft weliswaar zijn vertrouwen uitgesproken in het voortbestaan van de aanwezigheid der Fransen in Indo-China en hij heeft het gehad over een hulpplan, maar welk vertrouwen kan men schenken aan beloften, die zijn gedaan door een aanhanger van Moscou. Deze vraag stellen zich de Fransen, die in deze gebieden zijn gevestigd.

De Société Cotonnière du Tonkin, die spinnerijen bezit in het zuiden van de delta van Tonkin, heeft zijn gehele personeel laten evacuren, terwijl het zijn materiaal heeft achtergelaten. De communistische autoriteiten hebben deze maatschappij uitgenodigd om het technisch personeel terug te sturen en de fabrieken te heropenen, maar hierop is niet ingegaan.

De Vietmin is natuurlijk ongerust ten aanzien van de mogelijkheid, dat de kolenmijnen van de Charbonnages du Tonkin hun werkzaamheden zullen staken evenals de Electricité d'Hanoi, de spoorweg Indochina-Yunnan, de cementfabrieken, glasfabrieken en andere belangrijke ondernemingen van het noordelijk gebied. Onderhandelingen zullen worden geopend, waaruit gedeeltelijk de politieke gesteldheid zal blijken. Vanzelfsprekend zullen ernstige garanties worden gevraagd voor de materiële en persoonlijke veiligheid en de vrijheid van het personeel.

De houding van de Vietminh zal natuurlijk invloed uitoefenen op die van de Vietnam. De komende maanden zullen dus beslissend zijn om te kunnen vaststellen of de Franse belangen kunnen worden gered of geheel verloren zullen gaan. en mèt deze de invloed van Frankrijk. Op politiek gebied heeft Frankrijk alles verloren, ofschoon het Indochina heeft gevoerd tot een grote beschaving en een belangrijke vooruitgang.

Arbenz in staat van beschuldiging gesteld

Guatemala. — Het regerende driemanschap in Guatemala heeft oud-president Arbenz, die sinds de val van zijn regering in de Mexicaanse ambassade te Guatemala verblijft, van „directe verantwoordelijkheid" voor de recente mislukte opstand van groepen van het leger, die optraden tegen de bevrijdingsstrijdkrachten van Armas beschuldigd. Volgens de beschuldiging heeft Arbenz in samenwerking met andere leden van zijn afgezette regering, die op andere ambassades verblijven, de plannen voor de opstand gemaakt.

Binnenkort zullen de bewijzen ter staving van deze beschulding bekend gemaakt worden — aldus de verklaring.

Terug uit Genève

Tumult in de Italiaanse Kamer

Een debat in de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden, over twee explosies, die onlangs in een mijn te Ribolla hebben plaats gevonden, is dermate heftig geworden, dat de leden van de linkervleugel losstormden op de Christen-democraten en de leden van de centrum-partij.

Communisten en linksgezinden stelden de minister van arbeid, toen hij de kwestie uitlegde, lastige vragen. Een Christen-Democraat bromde „vuile volksmenner" aan het eind van een lange toespraak van een oppositielid, een socialist riep „ezel" terug en daarop begon de stormloop ,terwijl de vice-president tevergeefs de claxon liet gaan. De publieke tribune moest worden ontruimd. Daarna werd de vergadering verdaagd.

Seoel. — Bij Poejo in Midden-Korea is een veerboot gezonken, waardoor twintig personen zijn verdronken.

Architect Dudok gehuldigd in Hilversums Raadhuis

Internationale belangstelling

Gedenkboek

(Van onze Amsterdamse cerrespondent)

In één van zijn mooiste scheppingen, het Hilversumse stadhuis, is architect W. M. Dudok dezer dagen door een gezelschap, dat voor een niet onbelangrijk deel uit Engelsen, Amerikanen en Fransen bestond, gehuldigd ter gelegenheid van zijn 70ste verjaardag. Burgemeester J. J. G. Boot, voorzitter van het huldigingscomité, heeft architect Dudok het eerste exemplaar van een kostbaar boek over zijn scheppingen in binnen- en buitenland aangeboden en hem geprezen als een groot kunstenaar met een vooruitziende blik, een groot creatief vermogen en een bijzondere, eigen stijl. Een ander hoogtepunt in de huldiging was de rede, die de heer Marc Bitterlin van de Académie d'architecture uit Parijs uitsprak en aan het slot waarvan hij de heer Dudok de grote medaille van de académie, die slechts zelden wordt toegekend, aanbood.

Gekleed in ambtsgewaad sprak burgemeester Boot in de raadzaal de heer Dudok, diens echtgenote en verdere familieleden toe en uitte zijn dankbaarheid voor het indrukwekkende oeuvre, dat de bekende architect heeft gecreëerd. Niet het bereiken van de 70ste verjaardag op zich is een reden om iemand te huldigen, aldus de burgemeester, maar wel het feit dat iemand, in dit geval de architect Dudok, met groot succes en veel energie werkzaam is van Ankara tot aan San Francisco met gelukkig, als het centrale punt van zijn arbeid de welvarende gemeente Hilversum.

Als titel van het boek, dat aangeboden werd, heeft men de naam van de 70-jarige „Dudok", gekozen en daar is niets aan toe gevoegd, omdat het nu eenmaal een onmogelijkheid is de opvatting van Dudok over bouw in een schema te plaatsen of onder één kop, één titel samen te vatten. De heer Dudok, aldus de burgemeester, heeft weliswaar de geest des tijds in zijn werken niet verloochend, maar na overweging van alle stijlen en richtingen van zijn tijd, is hij tot een geheel eigen stijl geraakt.

Hij was de stuwende kracht in de schoonheidscommissie en hij is het ook, die zich steeds met grote kracht heeft verzet tegen het „laisser faire"-systeem in de uitbouw van steden. De afgelopen vijftig jaar zijn moeilijk geweest, maar ook mooi, stelde burgemeester Boot wast, en hij noemde namen van grote mannen als De Bazel en Berlage en concludeerde: „Te midden van deze figuren bewoog U zich en U behoorde er bij". „Het zijn alleen de groten van geest, die het zich veroorloven kunnen niet al te zeer open te staan voor invloeden van anderen," sprak burgemeester Boot en hij waardeerde het, dat gerezen tegenstellingen nimmer in het persoonlijke vlak getrokken zijn. Als symbool van waardering, vriendschap en liefde, bood hij het fraaie boekwerk aan.

Mej. mr. A. Ribbius-Peletier, voorzitster van de commissie van gemeentelijke plannen, stippelde uit in hoeverre de provincie profijt heeft getrokken van Dudok's werken. Zij bracht de 70-jarige dank voor zijn creatieve visie bij de ontwikkeling van de plannen.

Mister E. Bird van the Royal Institute of British architects bood een boekwerk aan over de Engelse architectuur en Mister F. Yerbury van de Architectural Association overhandigde een oorkonde. Het Amerikaanse „institute of architects" was vertegenwoordigd door Mister Francis Keally die als zijn mening uitsprak dat Dudok in Hilversums raadhuis zijn onsterfelijkheid heeft gekregen. Schotland was vertegenwoordigd in de persoon van mr. Wylie en de International federation for housing and town planning door drs H. v. d. Weijde, die tevens sprak als directeur van het Ned. Instituut voor volkshuisvesting en stedebouw.

De heer H. Sijmons, voorzitter van de schoonheidscommissie te Hilversum, sprak de hoop uit dat architect Dudok nog belangrijk werk zal mogen verrichten.

De heer Dudok zelf gaf in zijn dankwoord te kennen dat hij zich zelf verweet nog te weinig tot stand te hebben gebracht. Dromen als een cultuurcentrum in Hilversum, een regeringscentrum, een Koninklijk Paleis, zijn dromen gebleven. „Ik hoop", aldus de architect, „dat het mij aangeboden boek geen afsluiting van mijn werkzaamheden zal zijn. Ik hoop dat ik „morgen" mijn meesterwerk zal maken en zo zelf het vervolg op dit boek zal schrijven."

Na afloop van de huldiging volgde een receptie in de trouwzaal. Aanwezig waren o.m. dr. J. Hulsker namens de minister van O. K. en W., prof. Kruyt namens de Unesco Nederland, ir. Thunnissen, voorzitter van de Bond van Nederlandse architecten en tal van vertegenwoordigers van gemeenten en instellingen, w.o. de oud-burgemeester van Den Haag mr. S. de Monchy en oud-minister mr. dr. in 't Ved.

Tweemaal per jaar een conferentie

Belgrado. — De drie landen die een Balkan pact sloten, Griekenland, Turkije en Joegoslavië, houden twee maal per jaar een conferentie van de ministers van buitenlandse zaken om de kwesties die deze samenwerking betreffen te bespreken. Er zal bovendien een permanente raad worden samengesteld. De beslissingen in de ministersconferentie zullen met algemene stemmen dienen te worden genomen.

Geheimzinnige moord

Cannes. — In Cannes aan de Zuidkust van Frankrijk heeft zich een geheimzinnige moord voorgedaan. De 37-jarige chauffeur van Frederique Palacios van de familie Fayard, werd met een schotwond in het voorhoofd en een revolver naast zich dood in de woning van zijn werkgever gevonden. Palacios, is afkomstig uit St. Raphael Mendoza in Argentinië en hij was in Juli naar Cannes gekomen tezamen met mevrouw Fayard en de drie kinderen. De familie Fayard heeft wijnbergen in de omgeving van Cannes.

Air France vliegt via Praag naar Moskou

Parijs. — De Air-France heeft een nieuwe dienst geopend op de lijn Parijs-Moskou via Praag, zo heeft de Tsjechische radio gisteravond bekend gemaakt. Passagiers zullen in Praag over moeten stappen in machines van de Russische luchtvaartmaatschappij. De dienst wordt dagelijks, behalve op Zondag, gevlogen.

HONNGARIJE ACCEPTEERT NEDERLANDSE GIFT

Wenen. — Van betrouwbare zijde is vernomen dat Hongarije het Nederlandse aanbod van Nf. 15.000 voor de slachtoffers van de watersnood thans heeft aanvaard. Aanvankelijk wees Hongarije dit aanbod af onder het voorwendsel dat de schade niet zo groot was en men kon volstaan met de hulp door Rusland aangeboden. Zaterdag is de Nederlandse gezant er van op de hoogte gesteld, dat Hongarije „bij nader inziens" het aanbod toch graag zou accepteren en er „ruime bekendheid aan zou willen geven". Er is in de kranten echter nog niets over gemeld.

Engelse dominee verwacht bezoekers uit het heelal

Aldridge. — Dominee Renald Cartmel, van het gehucht Aldridge, het Engelse stadje in Staffordshire, is overtuigd van het bestaan van vliegende schotels en vindt het vooruitzicht dat er mogelijk bezoekers op aarde zullen landen van uit het heelal, „helemaal niet zo belachelijk." Hij is er in feite van overtuigd dat een dergelijk bezoek ieder ogenblik te verwachten is.

Dominee Cartmel, die astronomie als hobby bedrijft en lid is van de koninklijke astronomische vereniging, maakt er sinds geruime tijd reeds een gewoonte van, om twee publicaties van deze vereniging die handelen over vliegende schotels uit te lenen aan zijn parochianen. Ook in zijn parochieblad zijn de vliegende schotels een vaak terugkerend — en graag gezien — onderwerp. Deze week schreef hij er in dat „hoewel duizenden mensen de schotels hebben waargenomen hun gezegd is dat het alleen maar vlekken op hun netvlies waren."

„De autoriteiten hebben ons inlichtingen onthouden over de mogelijkheid van het ontvangen van bezoekers uit het heelal. Het is heel goed mogelijk dat er op mars en de maan wezens wonen uit andere werelden, die ons van uit vliegende schotels gadeslaan.

Hij zei dat hij nog nooit zelf een vliegende schotel had waargenomen, maar dat hij, als er een in zijn achtertuin zou landen, er naar toe zou lopen en de inzittenden in Engeland welkom zou heten. „Ik vermoed dat het heel vriendelijke wezens zullen zijn", voegde hij er aan toe.

...Zaak Schouten...

(Vervolg van pagina 1)

Mr. Ariens vroeg hierop hoe zij zich dit plotseling kon herinneren, dat zij het mes niet naast de telefoon heeft neergelegd. De President vond het vreemd dat beklaagde zich tot aan het telefoongesprek, tijdens hetwelk Marlin haar hard op de rug sloeg waarop zij het mes had gegrepen en had gestoken, alles herinnerde maar dat zij niets wist van het bezoek omstreeks tien uur desavonds in de keuken. Mr. Povell merkte op dat in het verbaal staat, dat haar verklaring luidt, als zou beklaagde hebben gestoken om een uitweg te zoeken. Het was de enige uitweg, volgens haar verklaring. Mr. Povell vroeg de beklaagde nu: waarheen? Waarheen zocht de beklaagde een uitweg? Het meisje zei hierop heftig, „Meneer, hij deed mij pijn". Beklaagde wilde het slaan doen ophouden. Vaak heeft Marlin het meisje mishandeld. Als bewijs strekte het meisje een bevende arm uit waarop nog duidelijk de littekenen te zien zijn. Zij ontkende te hebben gestoken met de bedoeling Marlin te doden.

De wnd. Advocaat-Generaal Mr. Bondam merkte vervolgens op dat beklaagde tijdens de eerste verhoren heeft ontkend te hebben gestoken met de bedoeling om Marlin te verwonden maar dat zij na vijf dagen plotseling toe gaf dit wel te hebben gedaan, daarbij een beroep doende op noodweer excess. Mr. Bondam oordeelde het noodzakelijk dat indien men een goede uitspraak in deze zaak wil doen, de juiste toedracht bekend moet zijn. Het ene feit weet beklaagde zich niet te herinneren, de andere feiten weet zij tot in details te vertellen. Voor de steekpartij is Marlin nog naar beneden geweest en heeft nog met de benedenbuurman gesproken. Hiervan is in het proces-verbaal niets gezegd. In het belang van de Justitie verzocht de wnd. Advocaat-Generaal een grondig onderzoek in te stellen, voor men zeker weet dat noodweer exces aanwezig is. Het politie-onderzoek is zeer onvolledig, aldus spreker die verzocht om de zaak terug te verwijzen naar het kabinet van de Rechter-Commissaris. (De zitting duurt voort).

Waterman naar Curaçao

Willemstad. — „De Waterman", met aan boord 800 emigranten voor Australië en Nieuw Zeeland wordt op Donderdag 19 Augustus as. in de haven van Willemstad verwacht. Stemmen uit de burgerij zijn opgegaan — KNMS's Fabius maakt zich daar tolk van — of het geen traditie zou kunnen zijn de opvarenden bij het aandoen van het allerlaatste stukje Nederlands grondgebied een hartelijke ontvangst te bereiden, zoals dit in vroegere jaren ook het geval geweest is.

Wij voelen hier alleszins voor en roepen hierbij allen, die over een vervoermiddel kunnen beschikken op om aanwezig te zijn, wanneer de Waterman hier aanlegt. Het juiste tijdstip zal t.z.t. worden gemeld.

Max Huith bevorderd

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de heer Max Huith, oud-onder-gezaghebber van Saba, commies en thans werkzaam bij de Inspectie der Belastingen, bevorderd worden tot Hoofdcommies. Degenen, die deze sympathieke figuur kennen, zal deze mededeling verheugde doen. Wij wensen hem van harte succes toe.

Weer olieboring in Land van Heusden

Heusden. — De Nederlandse Aardolie-Maatschappij heeft opnieuw op het vroegere proefveld onder Veen (Land van Heusden en Altena) een boortoren geplaatst, teneinde het onderzoek naar aardolie voort te zetten. Daarbij wordt een nieuwe methode toegepast.

Baggermolen voor Trinidad

's-Gravenhage. — Met veel vlagvertoon en Engelse gasten heeft een op de Scheveningse sleephelling gebouwde 300 liter molen voor Trinidad proefgebaggerd, tot volle tevredenheid van de aanwezige directieleden van de toekomstige eigenaresse een Engelse oliemaatschappij. De molen is inmiddels al overgedragen en zal zeer binnenkort naar Trinidad worden overgebracht.

Nederlandse nota voor de V.S.

Critiek op teruggave Duitse bezittingen

Den Haag. — De West-Duitse autoriteiten hebben reeds lange tijd een campagne gevoerd voor de teruggave van naar schatting 250 millioen tot 400 millioen dollar aan Duitse bezittingen welke gedurende de Tweede Wereldoorlog door de Verenigde Staten in beslag genomen zijn.

Het standpunt van deze autoriteiten is gezien het feit, dat de Verenigde Staten het beginsel van particulier bezit eerbiedigen, dat de geconfiskeerde Duitse bezittingen moeilijk door dit land kunnen worden vastgehouen.

Aan de andere kant bestaat er een even sterke stroming tegen de restitutie van het goud, dat de Nazi's in het begin van de tweede wereldoorlog uit de door hen bezette Europese landen wegsleepten. Uit Nederland werd, naar men gelooft, ongeveer 40 ton goud weggehaald.

Nederland heeft via een nota aan Washington, op een wetsvoorstel ingediend bij de Amerikaanse Senaat, dat beoogt een restitutie van goud aan Duitsland, critiek geleverd.

Argentijnse senaat beslist

Talrijke landsgoederen onteigend

Buenos Aires. — De Argentijnse senaat heeft een wetsvoorstel aanvaard tot onteigening van alle persoonlijke bezittingen van de erfgenamen van Otto Sebastiaan Bemberg, een van de rijkste families van het land, afkomstig uit de Franse Elzas. De bedoelde bezittingen omvatten 13 landgoederen en een groot huis in Buenos Aires.

Het financiële en industriële familieconcern werd een paar jaar geleden ontbonden, toen de bezittingen hiervan, onder meer een feitelijk monopolie op het gebied van de bierbrouwerij en uitgebreide onroerende goederen, waren genaast op grond van beschuldigingen van belastingontduiking.

Bovengenoemd wetsvoorstel werd op 29 Juli door leden van de Peronistische partij bij het Huis van Afgevaardigden ingediend en dezelfde dag nog aanvaard.

In December 1950 verwierp het Argentijnse hooggerechtshof een beroep van de familie Bemberg tegen een boete van ongeveer 41 millioen gulden wegens ontduiking van successiebelasting. De familie stelde toen, dat deze boete vijf maal zo hoog was als het bedrag, dat aan belastingen zou zijn ontdoken.

Een der leden van de familie Bemberg had geweigerd Evita Peron te ontvangen, toen zij zich enkele jaren geleden in Parijs bevond.

Het was [illegible] niet de heer Kent die de troostprijs in ontvangst moest nemen in de club de West maar de heer D'Arnault, die de poedelprijs ook ontving. De heer Kent had een goed gemiddelde en was vierde. Op bovenstaande foto, die helaas een dag verlaat is wegens plaatsgebrek, zien wij de heer Kuiken de beker overhandigen aan de heer Hoefnagel, de onder-voorzitter van D.W.S. En hiermede kwam dan een einde aan een prettig gespeeld biljarttournooi tussen de Club De West en D.W.S.

Op krokodillenjacht in Nieuw Guinea

Drie Amsterdammers maken boot klaar

Zaandam. — Op een werf van de fa. Slagveld te Zaandam zijn thans drie Amsterdammers bezig met het opkalefateren van een 70 jaar oude Oostzee-kotter, waarmee zij begin September naar Nieuw-Guinea zeilen. Het zijn de 27-jarige Klaas Goezinnen, zijn 23-jarige broer Bernhard en hun 25-jarige neef Klaas Goezinnen. De twee laatsten zijn ongehuwd.

Doel van de reis is jacht op krokodillen, in de buurt van Merauke. Zij verwachten voor het krokodillenleer in ons land een afzetgebied te vinden.

De kotter lag reeds verscheidene maanden half gezonken aan de Borneokade te Amsterdam, had dientengevolge veel geleden, doch wordt nu vaarklaar gemaakt. Het geheel eiken schip wordt met een motor uitgerust. De krokodillenjagers gaan binnenkort eerst naar Engeland, om vervolgens via Suez en Indië naar het Zuid-Oosten te koersen. Klaas Goezinnen is oud-marinier; kort na de oorlog in Indonesië rijpte in hem het plan te zijner tijd naar Nieuw-Guinea te vertrekken. De drie mannen verwachten veel van hun expeditie. Zij zullen minstens vier jaar in Nieuw-Guinea blijven. De echtgenote van Klaas is voornemens haar man over enige tijd te volgen.

Electrische stoel voor een kerk

Haarlem. — De kerkeraad van de gereformeerde kerk in Haarlem-Zuid heeft een electrische stoel gekocht. Dat ziet er op het eerste gezicht nogal angstaanjagend uit, maar het valt nogal mee. Deze stoel, in Denemarken gekocht, is in staat zelf de trappen op te „rijden" en daar in een aula van het Christelijk Lyceum gekerkt wordt, die drie trappen hoog ligt, worden een vijftigtal kerkgangers per dienst met de „electrische stoel" naar boven gebracht.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor de kleinere kinderen; 17.50 Gramofoonplatenprogramma; 18.05 Cumpleaños Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Boletin di Noticia; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Zoeklicht op Nederland; 21.30 Gevarieerd programma; 21.45 Jazz-rubriek; 22.15 Nieuws; 22.30 Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Dinsdag: 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.10 Charla Católico; 19.30 Hoorspel „El Gato"; 19.45 Gevarieerde muziek; 20.00 Surinaams kwartiertje; 20.15 Gevarieerd programma; 21.00 Dansmuziek; 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

Dinsdag: 17.30 Opening; 17.33 Kinderuurtje; 18.03 Muziek; 18.25 Voor de jarigen; 18.30 Dinermuziek; 19.00 Muziek; 19.45 Nieuws; 20.00 Muziek; 20.15 Programma van Aruba Dames Club; 20.30 Muziek en 21.30 Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.17 „Kun je nog zingen, zing dan mee"; 19.30 Nederlandse Kroniek; 19.40 Intermezzo; 19.46 Brieven van luisteraars; 19.58 „De Nederlandse Speeldoos"; 20.16 Persoverzicht; 20.23 **Voor de West:** o.a. met Caraïbisch Commentaar; 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS (19 m.)

Dinsdag: 17.00 Voor de kinderen; 17.15 Nestlé's Gypsy Caravan; 17.45 Populaire melodieën; 18.00 Gevarieerde muziek; 19.30 Historische kring; 18.45 Nieuws; 19.00 Kawina-band; 19.45 V & V geeft voorlichting; 20.00 Advertenties; 20.30 Deep River Boys; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De N.Y.-effectenbeurs opende gisteren iets beter, doch bij het verdere verloop kregen de verkopen de overhand, vooral voor industrials en de markt bleek weinig herstelmogelijkheid te bezitten. De markt sloot dan ook gedrukt.

Aantal verhandelde fondsen 1190; hoger 415; lager 525; onveranderd 250; aandelenomzet 2.280.000; obligatie-omzet $ 3.452.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	171 1/2
Anaconda	39 1/2
Bethlehem Steel	75 5/8
Dupont de Nemours	135 1/4
General Electric	44 5/8
General Motors	78
	(ex. dividend)
Int. Tel. and Tel.	21 3 8
Shell Oil	55 3/4
Standard Oil of New Jersey	46 1/2
U.S. Steel	88 1/2
Royal Dutch	52

AGENDA

WEST-END: „Scarlet Spear" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Gunga Din" 19 en 21 uur.

ROXY: Muzikale Revue 20.30 uur.

CARIBE: „The Star" 20 uur.

REX: „Tal para cual" 20 uur.

ROYAL: „Feminole" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: ‚Guitarra Andaluza" 20 uur.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22a, tel. 3773.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Juliana**, Julianaplein 6, tel. 2400; in **Otrabanda** door **Botica Coromoto**, Breedestraat 25, tel. 3241.

WACHTDIENST C.P.N.: De wachtdienst van de C. P. Nederhorst wordt deze week waargenomen door **G. Mulder**, kantoor Parera, tel. 1758.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling: 05.30 — 23.30 uur kantoor, tel. 2307; 23.30 — 05.30 uur B. J. Lubbers, tel. 2470.

Personeel Afdeling: Dinsdag 10 Aug. 12.00 uur tot en met Zaterdag 14 Aug. 12.00 uur W. N. G. Broug, Hotel N.P., tel. 3072—2844; b.g.g. nadere inl. N. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, L. de Colignylaan 14, tel. 2275.

C.S.M.

Rederij: J. de Nijs, tel. 3131—2843—4.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: Van 16.30 — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. Marcussen, tel. 2245.

THEATER ASIENTO: Dinsdag: „Roma, ore undici". Toegang boven 16 jaar.